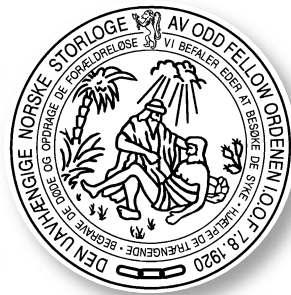

DE TRE KJEDDEDD 2 18

ODD FELLOW ORDENENS MAGASIN • 96. ÅRGANG

Det nyvalgte Storlogekollegiet 2018

Foto: Arne Glomdal

STORLOGEMØTET 2018

OM
ORDENENS
RITUALER
SIDE 12

BIND TO AV
ODD FELLOW
ORDENENS
HISTORIE
SIDE 14

IARA-
PRESIDENTEN PÅ
NORGESBESØK
SIDE 36

EN NY STORLOGE- PERIODE

2
48

En ny Storlogeperiode tar til. Storlogemøtet med representanter fra hele landet har valgt Storembedsmenn for kommende periode, besluttet retning gjennom Ordenens langtidsplan og gitt de økonomiske rammer gjennom budsjett og kontingentvedtak. Det ble etter det jeg har fått tilbakemelding om, et godt Storlogemøte med gode diskusjoner og vedtak og et møte preget av at vi er en verdibærende Orden tuftet på en god etisk plattform. Et Storlogemøte inneholder ikke bare de vanlige landsmøtesakene som alle organisasjoner har, det er også et Ordensmøte preget av våre høytidelige ritualer og det har en kulturell og etisk ramme som hører med til et godt møte. En ekstra spiss på Storlogemøtet gir også det at vi har gjester fra alle nordiske jurisdiksjoner og denne gangen var det også gjester fra USA med Sovereign Grand Master John Miller og Rebekkapresidenten Linda Thompson.

På vegne av oss valgte Storembedsmenn vil jeg takke for tilliten og takke for den muligheten Den Norske Storloge har gitt oss. Jeg kan forsikre dere alle om at vi vil gjøre vårt beste for å lede Ordenen i Norge på en god og trygg vei videre.

Storlogemøtet løftet frem fire spesielle innsatsområder. De fire områdene er; Styrkelse og ekspansjon, Ledelse, Ritualer og etikk og Ordenens utadrettede sosiale arbeid. Vi skal utvikle en mer åpen og synlig Orden og vi skal bygge et omdømme der vi viser at vi er en verdibærende Orden.

Skal vi nå våre målsetninger handler det mye om god informasjon og kommunikasjon. Her stilles det stadig større krav. Skal vi henge med i utviklingen må dette feltet prioriteres. Utviklingen av våre internettsider, både lokalt i loger og leire og Storlogens nettsider må fornyes for å være attraktive for alle medlemmer og med en spesiell vinkling

mot yngre medlemmer. En mer aktiv bruk av de sosiale medier er også vesentlig for å nå ut med vårt budskap. Dette gir også utfordringer der rituelle emner ikke hører hjemme og en må vokte seg vel for personuttalelser og bruk av bilder uten at dette er avklart. Vi har nå sterke personvernbestemmelser som vi som etisk Orden må være særdeles bevisste på. Vi skal ha stor åpenhet men samtidig må en ikke glemme at vi er en etisk verdibærende Orden.

Vår nye landssak RS Odd Fellow III er i god gjenge og vi ser at den bidrar til god synliggjøring av Ordenen med gode omtaler i mange av landets region- og distriktsaviser. Nå må vi sørge for at vi sammen når i mål og får realisert den nye redningsskøyta slik at vi i jubileumsåret 2019 kan ha en kraftig markering som viser samfunnet hva Odd Fellow Ordenen står for – og at vi er en livskraftig verdibærende Orden.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

Morten Buan
Stor Sire

INNHold 218

STOR SIRE HAR ORDET	2	SOVEREIGN GRAND MASTER I NORGE	30
INNholdsFORTEGNELSE	3	IARA-PERSIDENTEN PÅ NORGESBESØK	32
STORLOGEMØTET 2018	4	REDNINGSSKAPETS VIKTIGSTE MANN	34
STORLOGEMØTET 2018 SAKER OG VEDTAK	6	REBEKKA I SENTRUM	36
STORLOGEMØTET 2018 VALG	8	REDAKTØRSKIFTE I «DE TRE KJEDELEDD»	38
STORLOGEMØTET 2018 STEMNINGEN	10	GJØVIKLOGENE SAMARBEIDER	39
OM ORDENENS RITUALER	12	DEP SS SELLE MARIE HORNTVEDT	40
BIND 2 ODD FELLOW ORDENENS HISTORIE	14	STATISTIKK OG QUIZ	41
INTERVJU MED MORTEN BUAN	16	ODD FELLOW TORGET	42
OM ORDENEN OG 17. MAI	20	ODD FELLOW UTSTYR	44
ARVE LØNNUM OM REVOLUSJONER	22	REDAKTØRENS HJØRNE	46
ORDENSHUSET I HARSTAD	24	VIKTIGE TELEFONER	47
OM THOMAS WILDEY	26	AMOR FATI	48

Storlogemøtet

ER DET 24. STORLOGEMØTE

Den danske Stor Sire Petrus Beyer

Den norske Stor Sire Samuel Johnson

Stor Sire Johan Middelthon

Fra 1898 til 1920 ble de norske Odd Fellow loger og Rebekkaloger styrt direkte fra Den Danske Storloge i København. Danmark var jo opphavet til den første Odd Fellow loge som ble instituert 26. april 1898 i Stavanger. I 1908 ble denne Stavangerlogen faktisk flyttet fra Stavanger til hovedstaden Kristiania under et nytt navn, nemlig loge nr 1 Norvegia.

DEN LANGSOMME OG VANSKELIGE VEKSTEN

Logen i Stavanger gikk i dvale etter fem års drift. Ser vi på bakgrunnsfaktorene, må det ha vært mer enn krevende å starte en ny Orden i Norge. Men med en ny start i 1908 i Kristiania og den første Rebekkalogen i samme by i 1909, begynte det å lysne. I 1913 kom det først enda en Rebekkaloge med nr.2 Urania og en ny Odd Fellow loge med nr 2 Eidsvold.

I 1914 var den første verdenskrigen et faktum, og noen ekspansjon så det virkelig ikke lyst ut for.

I 1918 løsnet noe, og det kom tre nye Odd Fellow loger i hhv Stavanger, Bergen og Trondhjem. I 1919 kom det tre Odd Fellow loger til i hhv Kristiansund, Ålesund og Haugesund. Da var tallet kommet opp i åtte av de ti nødvendige. Og i løpet av et par måneder i 1920 kom det enda en Odd Fellow loge i Stavanger – loge Ekestubben med det grønne skudd. Den tiende kom på plass i Kristiania – loge St. Hallvard. I 1919 var også en Odd Fellow leir på plass, leir nr. 1 Norge.

EGEN STORLOGE I 1920

Det som hadde sett så håpløst ut et par år før, var plutselig en realitet i 1920. 7. august 1920 kunne den danske Stor Sire, Petrus Beyer, instituere og installere Den Norske Storloge med Samuel Johnson som Stor Sire. Med én Odd Fellow leir, to Rebekkaloger og ti Odd Fellow loger var dette en knøttliten jurisdiksjon i den gang et ganske fattig land. Samuel Johnson hadde tvilt seg frem til at Norge burde få egen storloge i 1920.

Det var ikke at landet hadde få loger som bekymret ham,

men at medlemmene ikke hadde den nødvendige ordensmessige og etiske modning.

TO EKSTRAORDINÆRE STORLOGEMØTER

Storlogemøtet i august 1920 var selvfølgelig preget av den sentrale begivenhet at Norge hadde fått sin egen Storloge. Med den ekstremt korte tiden embedsmennene hadde hatt til rådighet før selve møtet, var det svært mange saker som ikke var forberedt, og endel som det ikke engang var tenkt på. Derfor måtte det også holdes et nytt og ekstraordinært Storlogemøte allerede i november 1920. Til dette møtet forelå også endelig Den Norske Storloges Charterbrev fra USA.

Allerede i 1946 klarte Stor Sire Johan Middelthon å kalle sammen til Storlogemøte etter krigen. Et slikt møte var uhyre viktig for å konsolidere kreftene. Men allerede i 1948 måtte Ordenen ha et ekstraordinært Storlogemøte for riktig å komme i gang etter krigens gru. Dette var det første og siste Storlogemøtet som ble holdt utenfor Oslogryta, nemlig i Stavanger.

STORLOGEMØTE PÅ SKRIFTLIG GRUNNLAG

Med en tidobling av medlemstallet fra omkring 1945 til 2000 – fra to til tyve tusen – ble det behov for enda en ny type Storlogemøte. Det er Storlogemøter på skriftlig grunnlag. Dette ble vedtatt på Storlogemøtet i 1974. I denne typen møter er det gjerne én sak som skal behandles, og den er gjerne av mer teknisk karakter. Denne møteformen ble sist brukt da hele Ordenens lovverk ble revidert, oppgradert og systematisert i 2016, etter flere anmodninger fra tidligere Storlogemøter. Da sitter alle de stemmeberettigede og gjennomgår det utsendte forslag, og avgir sine skriftlige stemmer. Denne Storlogeformen brukes også i andre jurisdiksjoner.

STORLOGEMØTET ESER OVER ALLE GRENSER

Med en mangedobling både av Odd Fellow loger og leire, og Rebeekkaloger og etter hvert også Rebeekaleire, ble an-

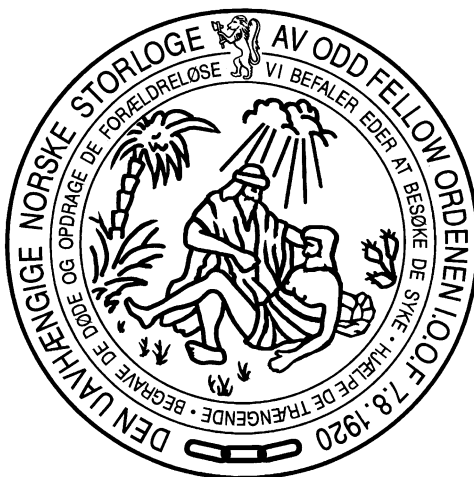
Storlogemøtet 2018

STORLOGEMØTET I REKKEN

TEKST:
KJELL-HENRIK
HENDRICH

Rebekkarådspresident Signe Mohn

Rebekkarådspresident Dagmar Halvorsen

tallet delegater i Storlogemøtet svært høyt, og omkostningen så urimelig store. Kollegiet som var valgt i 1990 med Johan Krohn som Stor Sire, fremmet forslag om at hvert distrikt skulle sende to delegater fra Distriktsrådet. Med likestilling mellom søstre og brødre, møtte også Rebekkasøstre med stemmerett i Storlogemøtet. I Storlogemøtet 2018 var det 101 stemmeberettigede.

STORLOGEMØTETS «GLEMSOMHET»

De fleste som møter som delegater på Storlogemøtet, møter for første gang. Det er et fåtall som møter på flere møter. Det gjør at «hukommelsen» fra møte til møte blir dårlig. Denne «hukommelsen» blir ikke bedre før man får en systematisk oversikt over alle saker behandlet på alle typer Storlogemøter. De sakene som ofte tas opp igjen er gjerne knyttet til spørsmål om regaler og om visse embeder skal velges eller utnevnes. Storlogemøtet vedtok i 2016 en sikringsbestemmelse om at en sak som var behandlet på et Storlogemøte, ikke kunne fremmes på neste møte. Bestemmelsen var for å hindre at man fikk gjengangersaker. Slike saker kalte vittige, amerikanske tunger for «raslende skjeletter» som viste seg jevnlig ved Storlogetider.

Nå kan man vanskelig anklage forslagstillere for ikke å ha en slik systematisk oversikt over tidligere vedtak når den faktisk mangler. Men en slik oversikt over behandling og argumentasjoner for de meste vanlige gjengangersaker, ville både være saklig og historisk meget tilfredsstillende.

VALGSYSTEMET VED STORLOGEMØTER

Det er ikke mulig å finne helt ut av hvordan valgsystemet var i de første Storlogemøtene. Sannsynligvis «kjente alle alle». I 1945 hadde jo Ordenen bare om lag to tusen medlemmer. Ved Storlogemøtet i 1958 ble det vedtatt at det skulle være en Nominasjonsnevnd som innstilte til valg ved det kommende Storlogemøtet. Valgsystemet ble også vedtatt. Valg-

systemet var så godt som identisk med det man finner i loger og leire. Men det er en vesentlig forskjell på en loge og leir på den ene side, og et Storlogemøte på den andre side. I loger og leire kjenner alle hverandre. Forslag som kommer på ved annen gangs nominasjon er ikke ukjente mennesker som trenger presentasjon.

Det er derimot tilfelle ved et Storlogemøte hvor folk kommer fra hele landet og for de flestes vedkommende aldri har møtte hverandre. Vi har en rekke eksempler på at forslag som er kommet ved annen gangs nominasjon med raskt etterfølgende valg, har presset delegater til å velge på kandidater som de ikke har kjent tilstrekkelig til. Både valgprosessen og resultatet har dessverre skapt både misnøye, konflikter og stridigheter. Ved lovforandringen fra 2016 er prosessen nå slik at Nominasjonsnevndens innstilling foreligger i slutten av året før kommende Storlogemøte. De som ønsker å fremme alternative forslag, må gjøre det innen utgangen av februar samme år som Storlogemøtet holdes. Alle forslag skal være delegatene i hende en del måneder før Storlogemøtet. Dermed kan alle delegatene orientere seg om alle forslagene. Dette ble gjennomført ved Storlogemøtet i 2018, og må kalles en vesentlig forbedring av valgprosessen ved Storlogemøter.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

Storlogemøtets dirigenter: Kirsten Aarvaag Storaker og Ragnar Morken.

Storlogemøtets sakskart deler seg egentlig i tre. Den første delen er alle rapporter om det som har skjedd i siste Storlogeperiode på fire år. Den andre del er de innkomne saker fra distriktene. Den tredje delen handler om fremtiden med langtidsplaner og budsjetter.

STORLOGEMØTETS DIRIGENTER

Etter Storlogeloven skal dirigentene velges blant de stemmeberettigede. Nå er det å lede et Storlogemøte ikke noe man tar på sparket, man men må gjøre ganske omfattende forberedelser for å løse møtet vel i havn. Til dette Storlogemøtet ble Storrepresentantene Kirsten Aarvaag Storaker fra Rebekkaloge nr 47 Victoria i Oslo og Ragnar Morken fra Odd Fellow loge nr 4 De Syv Fjelde i Bergen valgt til dirigenter.

RAPPORTER

Storlogen har en omfattende virksomhet gjennom det arbeid som utføres i Storlogens kollegium, i nevnder, utvalg, gjennom aktivitetene til alle utnevnte Storembedsmenn, gjennom kontakter internasjonalt, europeisk, nordisk. Det meste av dette store maskineriet utøves av frivillige medarbeidere. Det er derfor ikke rart at Odd Fellow Ordenen er en del av Frivillighet Norge. I tillegg kommer rapportene fra alle Distriktene og Distrikts Stor Sirene. Det er de færreste som tar inn over seg hvor grenseløst mye arbeid som gjøres på så mange plan, og i all hovedsak av frivillige og ulønnede. De som skal ha en begrunnet oppfatning av hva Odd Fellow Ordenen gjør, bør lese nøye gjennom alle disse rapportene.

Regnskapene ble også behandlet. De ble enstemmig godkjent.

INNKOMNE SAKER

Det kommer en god del saker til Storlogemøter. Noen av dem viser seg å høre hjemme i andre fora, og overføres dit. Her skal vi ta for oss en del av de sakene som ble vedtatt.

- Storlogens kollegium kom med forslag til noen forandringer i den lovfestede dagsorden som skal følges på Storlogemøtet. Dette er erfaringsbaserte forslag som er der for å skape en smidigere gjennomføring av møtet. Dette ble enstemmig vedtatt.
- De ulike jurisdiksjoner har bygget opp nasjonale ordensmuséer og biblioteker. Disse er helt sentrale for den ordenhistoriske hukommelse og forståelse. Storlogens kollegium foreslo å lovfeste dette. Det ble enstemmig vedtatt at vår Orden skal ha et nasjonalt museum og bibliotek.
- Et forslag fra DSS Helge Djupvik viser at mobiliteten i landet er større enn noen gang før. Tidligere måtte du opptas i den leiren som du selv tilhørte, selv om det hadde vært praktisk å bli opptatt i en annen. Denne økte fleksibilitet ble enstemmig vedtatt.
- Stor Herold Morten Søråa kom med forslag om at protokoller ikke nødvendigvis skal leses i loger og leire, men skal gjøres kjent for medlemmene på lukkede internett-sider. Argumentasjonen er at protokolllesning kan ta unødvendige mye tid bort fra andre vesentlige gjøremål. Forslaget ble tilnærmet enstemmig vedtatt.
- Storlogene har fra svært langt tilbake hatt en herold. I den norske Storloge har Stor Herold allerede vært et mangeårig embede. Storlogens kollegium peker på at logene står overfor stadig mer krevende informasjons- og kommunikasjonsutfordringer. Kollegiet foreslo derfor at det blir

DET 24. S SAKET

TEKST:
KJELL-HENRIK
HENDRICHSEN
FOTO:
ARNE
GLOMDAL

opprettet et utnevnt embede i loge som logens Herold. Forslaget ble vedtatt med 86 stemmer for, og 15 imot.

- Et gjengangerspørsmål på mange Storlogemøter har vært å forandre en del av logenes utnevnte embeder til valgembeder. I 2014 ble Ceremonimesterembedet omgjort til valgembede. Det gjør også at flere valgembeder øker antall kandidater til valg som Undermester. Til dette møtet kom det forslag fra Stor Kapellan Dag Virik og flere loger om å gjøre logens Kapellanembede om til et valgembede. Dette ble enstemmig vedtatt. Det ble også enstemmig vedtatt å vektlegge Kapellanens arbeid som etisk for-midler.
- En loges høyeste embede er Storrepresentant. Dette embedet velges man til for fire år av gangen. Markeringen av status og markering av avgåtte Storrepresentanter har åpenbart ikke funnet sin gode form. Saken har vært oppe en rekke ganger uten å ha funnet en tilfredsstillende løsning. Odd Fellow loge nr. 157 Vågsfjord – landets yngste Odd Fellow loge – hadde tatt fatt i denne utfordringen og foreslo at tidligere Storrepresentanter skulle bære et insignium på Eks Overmesterregaliet for å markere sin tidligere tjeneste. Dette ble vedtatt med 92 stemmer mot 9.
- Et spørsmål som har opptatt nesten alle Storlogemøter er hvor stort bidrag som skal gis ved et Ordensmedlems dødsfall. Nå har brødre og søstre samme forhold til Ordensmedlemmens Begravelseskasse. Tilskuddet er for tiden kr. 15.000. Storlogemøtet fikk seg forelagt de økonomiske og kontingentmessige konsekvenser som en vesentlig økning av bidraget ville føre med seg. Vedtaket om å beholde dagens sats ble gjort med 94 stemmer mot 8.

STORLOGEMØTETS OG VEDTAK

Oversikt over forsamlingen sett bakfra.

Sovreign Grand Master hilser Storlogemøtet 2018.

Dep. Stor Sire Toril Grundtvig Skougard er toastmaster.

BUDSJETTET

Storlogens budsjett er langtidspreget og dekker nå årene, 2018, 2019, 2020 og 2021. Stor Skattmestrene fremla og gjennomgikk det nødvendige tallmaterialet, og fikk tilslutning til dette. Det er budsjettets struktur som er av vesentlig interesse for Storlogemøtet, og ikke budsjettets detaljer. Budsjettet er ikke gjenstand for vedtak.

LANGTIDSPLANEN

Langtidsplanen er et omfattende dokument delt opp i syv hovedpunkter.

Det er:

- Ekspansjon
- Styrkelse
- Ritualer og etisk innhold
- Utadrettet virksomhet
- Informasjon og synliggjøring
- Organisasjon

- Internasjonalt arbeid

Stor Sire Morten Buan har på annet sted i bladet gitt en omfattende kommentar om hvordan dette programmet vil ta seg ut i fremtiden.

Proessen frem til Langtidsplanen har vært omfattende, ikke minst i de årlige Storembedsmannsmøtene.

Nå gjenstår konkretiseringen av handlingsplaner.

DET 24. STORLOGEMØTETS NOMINASJON

De valg som skal gjennomføres i et Storlogemøte er valg på Storlogens valgte embedmenn, og på Nominasjonsnevnd og Domsnevnd. Til dette møtet var det lovfestet en ny prosedyre for nominasjon og valg. Den går i korthet ut på at det som tidligere var annen gangs nominasjon under Storlogemøtet, er flyttet til noen måneder før Storlogemøtet tar til. Dermed er både Nominasjonsnevndens forslag og andre instansers forslag kjent i god tid for møtet. Dette skaper en likebehandling av alle kandidater til embedene.

VALG AV STOR SIRE

Nominasjonsnevnden hadde nominert Morten Buan til Stor Sire for kommende valgperiode. Det var ikke kommet andre forslag. Morten Buan ble valgt ved akklamasjon.

VALG AV BROR DEPUTERT STOR SIRE

Nominasjonsnevnden hadde nominert Geir Småvik til bror Deputert Stor Sire for kommende valgperiode.

Per Arild Nesje ble nominert fra Odd Fellow distrikter.

Resultatet ble at Geir Småvik ble valgt med 67 stemmer mot Per Arild Nesje som fikk 35 stemmer.

VALG AV BROR STOR SEKRETÆR

Nominasjonsnevnden hadde nominert Jon Erik Holm til bror Stor Sekretær for kommende valgperiode. Det var ikke kommet andre forslag. Jon Erik Holm ble valgt ved akklamasjon.

VALG AV SØSTER STOR SKATTMESTER

Nominasjonsnevnden hadde nominert Vivi S. Uhre til søster Stor Skattmester for kommende valgperiode. Det var ikke kommet andre forslag. Vivi S. Uhre ble valgt ved akklamasjon.

VALG AV SØSTER DEPUTERT STOR SIRE

Nominasjonsnevnden hadde nominert Selle Marie Horntvedt til søster Deputert Stor Sire for kommende valgperiode.

Toril Grundtvig Skougaard ble nominert fra Rebekkadistrikter.

Resultatet ble at Selle Marie Horntvedt ble valgt med 58 stemmer mot Toril Grundtvig Skougaard som fikk 44 stemmer.

VALG AV SØSTER STOR SEKRETÆR

Nominasjonsnevnden hadde nominert Renée B. Backer til søster Stor Sekretær for kommende valgperiode.

Grete Evelyn Isdahl ble nominert fra Rebekkadistrikter.

Resultatet ble at Renée B. Backer ble valgt med 63 stemmer mot Grete Evelyn Isdahl som fikk 39 stemmer.

VALG AV BROR STOR SKATTMESTER

Nominasjonsnevnden hadde nominert

ONER OG VALG

Paal Østmoe til bror Stor Skattmester for kommende valgperiode. Det var ikke kommet andre forslag. Paal Østmoe ble valgt ved akklamasjon.

NOMINASJONSNEVDEN

Det var ikke kommen andre forslag. Nominasjonsnevnden ble valgt ved akklamasjon.

DOMSNEVDEN

Det var ikke kommet andre forslag. Domsnevnden ble valgt ved akklamasjon.

*Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs
Foto: Arne Glomdal*

NOMINASJONSNEVDEN

MEDLEMMER

Torbjørn Strand, 123 Stella Nova (Leder)
Sylvi Tollefsen, 59 Selene
Else Byholt, 93 Kaprifol
Svanhild Sandem, 63 Sinceritas
Erling Nordsjø, 22 Thomas Wildey
Oddbjørn Aalmo, 93 Henrik Wergeland
Ove Gloppen, 9 Egstubben m.d.g.s.

VARAMEDLEMMER

Svein R. Simonsen, 96 Origo
Torild Hundal, 56 C. Collett
Britt Lund, 48 Duen
Kari Belgum, 25 Irene
Jens J. Jensen jr, 50 Bergensiana
Terje Selbo, 111 O. Tryggvason
Dag Runar Pedersen, 89 Skagerak

DOMSNEVDEN

MEDLEMMER

Odd Abbedissen, 4 De Syv Fjelde (Leder)
Hans Sverre Sjøvold, 117 Oseberg
Magne Pettersen, 149 Børvasstind
Elsa Bru, 3 Vaar
Svanhild Ljosland, 48 Duen
Elna Kjær Meyer, 2 Urania
Arne Dagfinn Reistadbaek, 131 Grip

VARAMEDLEMMER

Hans Balchen, 89 Skagerak
Oddbjørn Njøs, 110 Istindkjeden
Sissel Idland, 3 Vaar
Grete Koppangen, 110 Sølvkjeden
Kirsten Melvik, 11 Concordia
Terje Tovan, 11 Veøy

IARA-president Linda Thompson, ektefellen til SGM John Miller, SGM John Miller og Eks Europeisk Stor Sire Tapio Katajamäki.

Foto: Erling Nordsjø

Konsert for Storlogemøte, lørdag, 09.06.2018

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY
Piano Trio Nr. 1 Op. 49 i d-moll
Komponert 1839 Tyskland

Molto Allegro agitato
Andante con moto tranquillo
Scherzo Leggiero e vivace
Finale Allegro assai appassionato

GRIEG TRIO
- etablert i 1987

Trioen fra venstre:
Klaver, **Vebjørn Anvik**
Fiolin: **Sølve Sigerland**
Cello: **Ellen Margrete Flesjø**

Publisasjon:
Jon Helge Østerhagen
Loge nr. 132 Albert Schweitzer

Storlogemøtet

BLE RAMMET

Når 197 mennesker samler seg til Storlogemøte på ærverdige Sundvolden hotell i Ringerike, er dette den mest representative forsamling i Odd Fellow Ordenen i Norge. I tillegg var det gjester fra USA, Finland, Sverige, Danmark og Island.

GJESTENE

Denne gangen var det Sovereign Grand Master John Miller med frue, og IARA-presidenten, Linda Thompson som representerte den amerikanske og dermed internasjonale Odd Fellow verdenen. Det var i alt tyve utenlandske gjester. Både Eks Europeisk Stor Sire Tapio Katajamäki og Europeisk Stor Sire Stefan Veturlidason hadde også satt av tid til dette møtet. Island, Finland og Danmark møtte med sine Stor Sire, Gudmundur Eiríksson, Kai Johannsson og Erling Stenholdt Poulsen. Fra Sverige kom Vice Stor Sire Anette Petterson.

DEN RITUELLE ÅPNING

Tilbake til den første Storloges møter i Baltimore i 1821, har Storlogemøtene blitt åpnet på Ordensens helt spesielle og rituelle måte.

Når Storlogen har sine møter på steder hvor det ikke er noen logesal, må først salen innvies til ordensbruk. Til dette anvendes et meget gammelt og opprinnelig amerikansk ritual med et dypt meningsfullt og symbolsk innhold, denne gang gjennomført med Rebekkasøstre i rollene og under regi av Stor Marsjall Lill Kraft Johnsen.

I den rituelle åpningen blir også alle søstre og brødre Storembedsmenn som er gått bort siden siste Storlogemøte, minnet og hedret.

DE UFORMELLE MÅLTIDER

Alle frokoster, lunsjer, samt middagen på fredag er fri bordsetting. Det er ikke vanskelig å observere at ved disse anledningene knyttes det en rekke kontakter, føres mange fortrolige samtaler,

blir drøftet en mengde ordensrelevante utfordringer og humres, skrattes og utbrytes med en god latter. Slike anledninger såkalt «utenfor programmet» eller «uten program» har nok en langt større betydning enn de fleste aner. Og for mange er det en gylden anledning til å fornye vennskap og kjennskap.

DEN KULTURELLE KONSERTEN

Lørdag før festmiddagen er det etter hvert blitt en tradisjon at hele Storlogemøtet samles til en konsert av høy kunstnerisk og kulturell kvalitet. Denne gang var det Grieg trio som hadde føringen med musikerne Vebjørn Anvik på klaver, Sølve Sigerland på fiolin og Ellen Margrethe Flesjø på cello. De tok for seg Felix Mendelssohn Bartholdys pianotrio nr. 1 op. 49 i d-moll og trioens fire satser. Felix Mendelssohns musikk er fra den tyske romantikken, og svært

Stor Sire Morten Buan i et hastig måltid under trærne med Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann, DSS Astrid Westheim og den nyvalgte Stor Sekretær Jon Erik Holm.

demøtet 2018

INN AV ET USEDVANLIG VAKKERT SOMMERVÆR

melodiøs, artistisk og harmonisk. Mendelssohn blir regnet som en av musikkhistoriens store vidunderbarn og sammenlignes i så måte med Mozart. Forsamlingen fikk tre kvarters møte med et mesterlig spill, samspill og musiserende glede.

DE ETISKE REFLEKSJONER

Et storlogemøte blir gjerne preget av saker, drøftelser og beslutninger. Men vi understreker hele tiden at vi er «en verdibærende Orden». Det betyr at de etiske refleksjonene alltid må ha stor plass. Ved åpningen av forhandlingene fredag og lørdag kom de etiske refleksjonene i form av sentrale dikt med livsvisdom akkompagnert av vakre sanger og musikk.

Ved åpningen på søndag reflekterte Stor Kapellan Dag Virik over hva som preger identiteten til en god Odd

Fellow. Det fikk nok mange av deltakerne til å tenke dypere omkring dette vesentlige spørsmålet. Og det er jo nettopp det slike etiske refleksjoner skal være til for.

INSTALLASJON AV NYE STOREMBEDSMENN

Valgene på Storlogemøtet ble gjort som siste post allerede på fredag. Ved søndagens rituelle møte var det først tildeling at Storlogens Erkjentlighets-tegn til alle avtroppende Storembeds-menn som tilkommer dette. Deretter var det installasjon av de nyvalgte Storembeds menn. Europeisk Stor Sire Stefan Veturlidarson foretok installasjon av Morten Buan som Stor Sire for kommende Storlogeperiode. Deretter installerte Stor Sire Morten Buan de øvrige valgte Storembeds menn.

DEN RITUELLE AVSLUTNING

Under den rituelle avslutningen av Storlogemøtet, holdt Stor Sire Buan en tale hvor han summerte opp det vi kan kalle «og herfra går veien ...» hvor han pekte på alle de vedtak som var gjort, de konkrete handlingsplaner som skulle følges opp og noen av de mest sentrale utfordringene som ligger i den nære horisonten.

Etter dette førte Stor Marsjallene alle de tilstedeværende ut av salen og lot alle finne sin egen vei «på de mange kjente og ukjente stier i Paran».

DE VARIGE INNTRYKK

Et Storlogemøte er for de fleste deltakere en engangsopplevelse. Menneskene, samtalen, omgivelsene, sakene, drøftelsene, ritualene, det uvante og det vante, skapere følelser, minner, refleksjoner, overraskelser, en god del aha-opplevelser som man tar med seg i minnenes krans. Et Storlogemøte kan aldri bli noen selvfølgelighet. Når nå alle deltakerne kommer hjem, hver til sitt sted, vil det sitte nærmere to hundre mennesker rundt omkring i hele landet som har fått en ny og annerledes opplevelse å ta vare på. Og våre mange utenlandske gjester, ikke minst de amerikanske, vil kunne se tilbake på hvordan norske Odd Fellows oppfører seg og gjennomfører et arrangement hvor Ordenens høyeste myndighet setter seg stevne hver fjerde år.

*Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs
Foto: Arne Glomdal/Erling Nordsjø*

HVORDAN HA *ritualer*

I samtaler virker det som om noen ganske ureflektert tror at ritualene nærmeste «alltid har vært der». Det er selvfølgelig ikke sant. Alle ritualer – som alle andre skriftstykker – har sin forfatter eller forfattere. De er laget i en hensikt og de er skrevet i en tidsmessig sammenheng. Vår ritualhistorie har nok blitt forsømt. Det bør vi gjøre noe med. Det er gjennom sine ritualer at en orden formidler det vesentlige av sitt læreinnhold. Derfor er forståelsen av ritualer noe av den viktigste kunnskaper man kan ha om en orden.

HVA ER ET RITUAL?

Et ritual har til hensikt å formidle et sett av verdier, tenkemåter og lærdommer. En slik formidling kan skje på flere måter. Vi skal nevne to ytterformer. Ritualer eller riter er den ene ytterformen. Ritualene tar gjerne i bruk det vi kaller narrativer – det vil si læringsinnholdende fortellinger. I tillegg skal disse fortellingene dramatiseres med spillende personer og gjerne med musikk, lys og andre typer effekter. Slike læringsinnholdende fortellinger er vel like gamle som menneskeheten selv. Denne rituelle måten å formidle verdier, tenkemåter og lærdommer på står i ganske sterk kontrast til en annen ytterlighet, nemlig å formidle stoffet gjennom en lærebok.

Begge former har vært i flittig bruk

opp gjennom årtusenene. Den store forskjellen i forutsetningen for disse to ytterformene er at lærebøkene krevde at den som skal bruke dem, kunne lese og forstå skriftspråket.

Narrativer krever ingen kunnskaper i form av leseferdigheter, men gjerne at du har alle sansene dine i bruk.

DET ANDRE LÆREMIDDELET

Det andre læremiddelet er bruken av symboler. Symboler er kanskje menneskets eldste kommunikasjonsmiddel. I dag omgis vi av alle slags symboler som skal formidle budskap uten å bruke språk. Slike symboler finnes på de fleste forbruksvarer, på internasjonale arenaer som flyplasser, på toaletter og ellers hvor vi ferdes. De kalles nå gjerne for pictogrammer og ikoner. Pictogrammer og ikoner skiller seg fra symboler ved at de bare har en betydning og skal gjelde for alle. Det kaller vi en eksoterisk betydning som gjøres kjent for alle. Symboler har derimot den hensikten at de også skal formidle et språk bare for de innvidde. Dette kalles for en esoterisk forståelse.

De symbolene som ordener som Odd Fellow Ordenen bruker, er mer avanserte enn dem som brukes i dagliglivet. La oss som eksempel ta pentagrammet – femstjernen – som Odd Fellow Ordenen bruker på Veteranjuveler og ganske mange regaliaer. Hos oss peker femstjernen gjerne mot erfaring og innsikt. Men femstjernen er ikke noe Odd Fellow Ordenen har noen patent på. Femstjernen finner vi

i bedrifter, politiske partier og i andre ordener som eksempelvis Frimurerordenen og Druidordenen. Hva disse bedriftene, politiske bevegelsene og andre ordener legger i femstjerne-symbolet, er nødvendigvis ikke det samme som hva Odd Fellow Ordenen legger i sin bruk. Det er det spennende og krevende ved slike symboler, nemlig at de har en generell og en intern betydning. Det er den interne betydning som danner det vi kaller det esoteriske språket. Den generelle meningen i symbolet er det som danner det eksoteriske språket.

STADIER I BRUKEN AV RITUALER

James Lot Ridgely skriver følgende om de første møtene i vår Ordensgren – de møtene som ble holdt fra 26. april 1819 – og et par måneder fremover: «At the beginning, Washington Lodge had no ritual. . . Such property could not be lawfully in their possession. They were entirely ignorant of the work of the Manchester Unity until instructed by Henry M. Jackson.»

Thomas Wildey ledet de første møtene i samsvar med den tradisjonen han kom fra, og uten noen spesielle føringer ut over dette. Deretter overtok Lodge Washington de ritualene som ble utviklet i Manchester Unity slik at det ble et felles rituelt samarbeid mellom England og USA i mer enn tyve år.

I tillegg til Innvielsen og tre logegrader, utviklet amerikanske Odd Fellow to grader til for å fordype og

AR VI FÅTT VÅRE tler?

TEKST:
KJELL-HENRIK
HENDRICH

markere spesielt gradinnhold. Disse to gradene ble skrevet og utviklet av John Pawson Entwisle. Det er de to første, amerikanske grader, og de første utviklede grader i vår Ordensgren.

Når det gjelder leirgradene, er disse helt og holdent utviklet i USA. Begrepet «patriark» skal riktignok ha forekommet i gradsammenhenger i England, men leirgradene er i sin helhet amerikanske. Ridgely og andre historieforfattere sier at gradene først forelå som ganske uferdige skisser.

Etter hvert som man fikk erfaring, ble de utviklet til et mektig uttrykk. Ridgely sier det slik: «They (the rituals) were quite barren and naked, and had much need for dress and decoration.» Vi ser her en utviklingslinje som kan skisseres i tre stadier.

- **Det første stadium er idéskissen.**
- **Det andre stadium er utvikling gjennom utprøving og evaluering.**
- **Det tredje stadium er det mer endelige resultat.**

Nå er det slik for alle ordener, så langt vi kjenner utviklingen, at ritualer må holdes språklig aktuelle. Uansett språk, vil de i løpet av hundreårene forandres både i stil og ordenens betydning. Derfor er det uhyre viktig at de som skal bearbeide eldre ritualer kjenner det tankemessige grunnlaget som de bygger på, ha slags referanser de har og hva som er deres idémessige kilder.

DE NORSKE RITUALENE

De norske Odd Fellow ritualene er i alt vesentlig oversatt fra de danske. Og i Danmark hadde den store danske filologen Ernst von der Recke (1848-1933) gitt de danske ritualene en usedvanlig høy litterær og dikterisk utforming. Denne skatten ble særdeles godt ivaretatt ved Stor Sire Samuel Johnsons tilrettelegging til norsk. Dette skjedde like etter 1908. Det var også Samuel Johnson som forfattet Innvielsen og de tre Rebekkalogegradene som dannet grunnlaget for full rituell likestilling mellom søstrenes og brødrenes logegrader. Disse norske gradene er nå i bruk i hele Europa. Når det gjelder Rebekkasøstrenes tredje logegrad, var det mange som etter hvert opplevde at tiden hadde løpt fra gradens dramatiske uttrykk, og at den gamle formen kunne misforstås. Derfor ble det et prosjekt i Norsk Odd Fellow Akademi med søstrene Tove Aalborg, Svanhild Sandem og Svanhild Ljosland som utviklet en ny grad med utgangspunkt i en svensk grad. Dette har ført frem til en meget talende og levedyktig grad til erstatning for den forrige.

Når det gjelder Odd Fellow leirens ritualer, ble disse fra 1919 til 1927 gjennomført med de danske ritualene. Vi vet ikke helt hvorfor Samuel Johnson begynte å arbeide med leirritualene. Men så sent som i 1927 – et år før han døde – leverte han leirritualene for den norske leiren etter å ha sammenholdt

og bearbeidet de danske og svenske leirritualene. Han har helt klart funnet mest i de svenske ritualene som etter hans oppfatning har vært det beste uttrykket for leirens tankeverden. Disse ritualene er nå fornorsket etter nesten nitti års bruk.

Da Rebekkalereien skulle dannes og ritualene skulle skapes i tråd med leirens verdier, idéer og egenart, ble det Spesialdeputert Stor Sire for Rebekkainstitusjonen, Jens Flakstad, assistert av senere Stor Sire Johan Krohn, som forfattet og utviklet disse. Vi ser at også i disse ritualene merkes man av den svenske måten med å kalle ritualene etter leirens motto, Tro, Håp og Barmhjertighet.

FORANDRE FOR Å BEVARE

Ritualer er verdidokumenter. De må ivaretas og behandles som slike. De skal ikke forandres etter innfall til mote. Restaurering og revitalisering må skje for at budskapet skal bevares og om mulig komme enda tydeligere frem. På den annen side må de ikke bli uforståelige, museale gjenstander som ikke forstås i dagens samfunn. Når en orden blir gammel, får den slike utfordringer i stor skala. Da gjelder det å huske at det ikke skal skje forandringer for enhver pris, men at man skal forandre for å bevare.

ANDRE BIND AV ODD FELLOW HISTORIEN

er la

KJELL-HENRIK HENDRICHSEN

ODD FELLOW ORDENENS HISTORIE

Bind 1

Det internasjonale perspektiv

HVORDAN STARTET PROSJEKTET?

I 2006 tok Stor Sire Harald Thoen kontakt med redaktør Kjell-Henrik Hendrichsen med tanker omkring et arbeid for å få skrevet Odd Fellow Ordenens historie sett fra Norge. Samtalene resulterte i et prosjekt som slik det ble skissert skulle omfatte et bokverk på tre bind med følgende titler:

- bind 1: Det internasjonale perspektiv
- bind 2: Det nasjonale perspektiv
- bind 3: Det leksikalske perspektiv.

Avtale om dette ble inngått 11. september 2008, og da var arbeidet allerede i gang.

DET FØRSTE BINDET MED DET INTERNASJONALE PERSPEKTIV

Dette bindet av historien forelå allerede til jul 2008. Det er oppdelt i 24 kapitler og 370 sider som åpner med å ta for seg ordener i førhistoriske tider. De toneangivende ordener i antikken blir også belyst, og likeledes det omfattende ordenssystemet som oppsto i den katolske kirke.

Så kommer starten på vår Orden i England før Thomas Wildey reiste som emigrant til USA.

Resten av boken dreier seg om den enorme utviklingen som kom i kjølvannet av dannelsen av Washington Lodge i Baltimore 26. april 1819 – noe vi skal feire 200-årsjubileum for i 2019, altså til neste år.

Utviklingen av vår ordensgren gjennom 1800-tallet er ganske inngående beskrevet, og ikke minst starten på Ordenens innføring til det europeiske kontinent i 1870.

Resten av boken dreier seg om Ordensens spredning i Europa. Først ut var Tyskland. Så kom Sveits, Nederland, Belgia, Polen og deretter Norden med Danmark, Sverige, Island, Norge og til slutt Finland.

ANDRE BIND UTELUKKENDE OM NORGE

Ordenens historie i Norge starter med noen små antydninger allerede tidlig på 1890-tallet. Den første Odd Fellow logen ble instituert i Stavanger i 1898. Så ble den

Odd Fellow Ordenen i Norge måtte frem til 2008 lene seg på dansk og svensk ordenshistorie for å få oversikt over Ordenens historie fra den første tid og frem til i dag. Både de danske og svenske historiebøkene var at stor verdi, men var også etter hvert blitt eldre. Dermed var de siste tiårs utvikling ikke kommet med. Og noen egen fremstilling av Odd Fellow Ordenen i Norge var ikke skrevet.

ODD FELLOW HISTORIEN

nsert!

TEKST:
KJELL-HENRIK
HENDRICH

flyttet til Kristiania i 1908. Den første Rebekkalogen så lyset i 1909. Gjennom 40 kapitler om en rekke ulike sider ved Odd Fellow Ordenens virksomheter og vekst, og på 440 sider beskrives for første gang Ordenens virke og vekst i Norge.

Boken deler innledningsvis utviklingen gjennom åtte ulike historieperioder med hvert sitt særpreg. Disse periodene strekker seg fra 1890-årene frem til i dag.

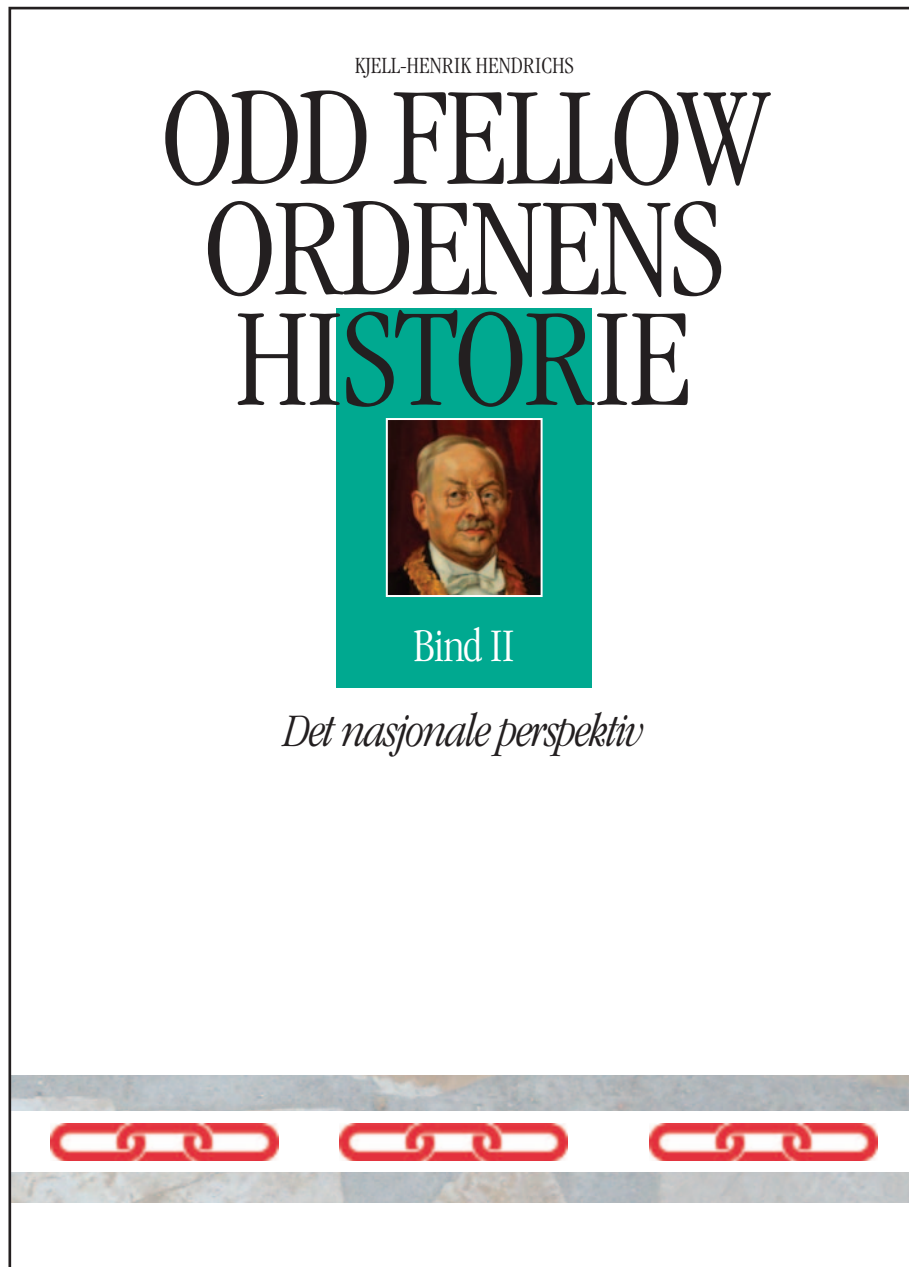
I boken er det lagt spesiell vekt på å beskrive et trekk som ofte forsvinner fra samtalen, nemlig den dyptgående forandring av Odd Fellow Ordenen som i boken har fått betegnelsen «den europeiske transformasjon». Dette er den målrettede, men samtidig langsomme bevegelsen fra Ordenen kom til Europa i 1870 og frem til i dag. At utviklingen er langsom betyr at man ikke registrerer forandringene fra dag til dag, og fra år til år. I Norge tok Stor Sire Samuel Johnson et kraftig og prinsipielt oppgjør med fortiden omkring 1925. Fra da av kunne Odd Fellow Ordenen sette på seg den etiketten Samuel Johnson ønsket seg, nemlig at det er en etisk, verdibærende orden.

Likestillingen mellom søstre og brødre er også viet stor oppmerksomhet. Den startet nok lenge før mange har ant, selv om den formelt sett ble gjennomført i 2001.

Gjennom 40 kapitler belyses de fleste sider av Odd Fellow Ordenens aktiviteter. Ikke minst settes det lys på de voldsomme belastningene de to verdenskrigene fra 1914 til 1918 og fra 1940 til 1945 påførte Ordenen.

I 1914 var det bare fire loger som lett kunne ha bukket under i krigens belastninger. De kom heller styrket ut av ragnarokket.

I 1940 krevde okkupasjonsmakten at 20 Odd Fellow loger, ni Rebekkaloger og én leir skulle oppløse seg selv. I boken gjengis også for første gang den svenske Dep. Stor Sire Gøsta Bomans «spionreise» til Norge senhøstes 1940, og under helt andre på-

skudd, for å rapportere hjem til den svenske Stor Sire Ernst Höijer hva som var Odd Fellow Ordenens faktiske situasjon i Norge.

BAKGRUNN FOR EGNE MENINGER

Det har hittil ikke vært lett å få en samlet oversikt over de mange tiltak, aktiviteter og hendelser i den

norske Odd Fellow Ordenens historie. Det har vært mange «historier», men lite samlet og enhetlig historie. Denne boken vil bøte på denne mangelen. Boken ble presentert på Storlogemøtet på Sundvolden hotell på Ringerike i dagene 8. til 10. juni i år. Den blir snart i salg over hele landet.

En ny og ung bror, Earling Nikolaisen, flankert av Storrepresentant i Odd Fellow loge nr 72 Eterna, Kristiansand, Bernt Jenssen og fadderen, Overmester Georg Andreas Svindland. Bror Earling Nikolaisen har allerede besøkt Storlogemøtet 2018 som glitrende akkompagnatør for Eks Overmester Wenche Hunsbeth Svindland som holdt en spennende og vakker intimkonsert under Storlogemøtets gallamiddag lørdag 9. juni.

Foto: Karl A. Thomassen

Storlogens utvalg for Styrkelse og ekspansjon, fra venstre: Eks HM og nevndens sekretær, Eva T. Hemstad, Eks DSS Arne Dagfinn Reistadbakk, SDSS Per Arild Nesje (nevndens leder), DSS og nyvalgt Dep.m Stor Sire, Selle Maria Horntvedt, og Storrepresentant Terje Tovan.

HVA MED Stor MORTEN

STORLOGEMØTET 2018 VEDTOK ENSTEMMING EN NY LANGTIDS- PLAN FREM TIL 2022

Langtidsplanen er blitt til gjennom omfattende høringer over hele landet og på Storembedsmannsmøter. Nå skal den settes ut i livet gjennom arbeid i loger, leire, distrikter og gjennom Storlogens mange aktiviteter. De Tre Kjeleledd har hatt en samtale med Stor Sire Morten Buan om flere sider ved planen.

– George Bernhard Shaw hadde spissformuleringen: «Jeg er mest opptatt av fremtiden for der skal jeg oppholde meg resten av livet!» Er det slik for Odd Fellow Ordenen også, Morten Buan?

– Ja, hele Storlogemøtet denne gang bar preg av orientering om fremtiden. Men det er og viktig å vite hvor man er - dagens styrker og svakheter - før man staker ut kursen fremover. Vi har gjennom beretningene fått en god status på situasjonen for Odd Fellow Ordenen i Norge, og så må det brukes for å legge planene for fremtiden.

– I langtidsplanen er det satt opp fire områder som skal ha spesiell oppmerksomhet. Det første er dette vi favner i begrepet «styrkelse og ekspansjon». Hva vil du si om det?

– Skal Odd Fellow Ordenen være levekraftig i mange år fremover, krever det en klar strategi på rekruttering og ekspansjon. Vi har gjennom flere år mistet flere medlemmer enn det vi har rekruttert og vi erfarer at snittalderen på våre medlemmer stadig blir høyere. Over tid blir dette en problemfylt utfordring. Derfor må vi ha en klar plan i alle loger om at vi skal ha flere innvielser og en bevisst rekruttering. En annen utfordring er at for mange melder seg ut av Ordenen, og flere loger har et for lavt oppmøte. Skal dette bedres må vi samtidig med rekruttering arbeide med å styrke logearbeidet. Medlemskapet må være meningsfylt. Søstre og brødre må trives i logen og prioritere å gå på loge-

FREMTIDEN Sire BUAN?

møtene. Konkurransen med andre aktiviteter er nok større enn tidligere og da kreves det ekstra innsats for å skape gode logemøter.

– **Noen oppfatter at når vi prioriterer rekruttering av yngre mennesker, kommer det til å gå på bekostning av de mer voksne. Hvor riktig eller galt er dette?**

– Odd Fellow Ordenen har alltid vært et møtested både for unge og eldre mennesker. Vi erfarer at er det gode logemøter, trives både unge og gamle. Skal vi rekruttere unge må vi ikke bli sett på og opplevd som et sted hvor bare eldre mennesker møtes. Det er de unge som er vår fremtid og vi må oppfattes og oppleves som en Orden der de unge har sin plass. Skal dette skje, må yngre medlemmer være med i og en selvfølgelig del av planlegningen av alle logens aktiviteter. Og ser vi på begrepene verdier og etikk, er disse ganske tidløse og appellerer til alle aldersgrupper.

– **Å rekruttere er vel en ting. Men det å beholde medlemmer er egentlig to sider av samme sak. Blir man bare opptatt av å rekruttere, kan man fortsatt miste medlemmer. Hva vil du si om denne «svingdørsproblematikken»?**

– Det er ekstra utfordrende og holde på nye medlemmer. Vi må bli flinkere på å slippe dem til og gi dem oppgaver som gjør at de knyttes tettere til logen. Her gjelder det at alle føler at de blir sett og hørt, de må trives i logen, da tror jeg vi unngår mange av utmeldingene. Å få eierskap til noe blir man ved å være deltaker, ikke tilskuer. Det er en gammel erkjennelse.

– **Ledelse og lederoppfatninger har eksistert fra tidenes morgen og inneholder også former for ledelse som er Odd Fellow Ordenen ganske fremmed. Hvordan skal vi styrke ledelsen i de mange loger og leire, og heller Odd Fellow Ordenen til noen spesiell ledelsesfilosofi?**

– Ledelse i en orden som vår må gjenspeile våre verdier og etikk. Det det faktisk dreier seg om er en verdibasert

Stor Sire Arne Espelund var den som initierte dannelsen av Nevnd for Styrkelse og Ekspansjon.

ledelsesfilosofi. Vårt lederprogram som vi har kalt «Den Gode Overmester» legger vekt på å gjøre Overmestrene trygge og sikre i sitt embete. Vi må være oss meget bevisste at fremmøtet og deltagelsen i logen baserer seg på frivillighet. Derfor blir det så vesentlig å utvikle et inspirerende og motiverende lederskap. Logens lederskap er helt avgjørende for medlemmenes trivsel og oppslutning.

– **Hva vi skal styrke og hva vi skal lede skal vel styres av og påvirkes gjennom innholdet i vår rituelle skatt. Vår etikk skal preges av det vi lærer gjennom omgangen med våre ritualer. Hvilke sider av vår rituelle virksomhet vil du spesielt legge vekt på i denne perioen?**

– Jeg tror at selve hovedbudskapet og innholdet i våre ritualer står seg godt. Men de språklige formuleringer er kanskje ikke like lett forståelige i dag som de var den gang de ble skrevet. Søstrenes tredje grad i logen fikk en mer moderne og svært forståelig språkdrakt. At det fungerer godt får vi hele tiden gode tilbakemeldinger på. Planen er å starte en systematisk gjen-

nomgang av alle våre ritualer og vi ser at noen av våre spesielle ritualer som eksempelvis minneloge og festloge trenger skikkelig bearbeiding for å møte dagens og fremtidens generasjoner. At språket forandrer seg, kan du svært fort oppdage hvis du leser eksempelvis gamle aviser. Avisene behøver ikke engang være særlig gamle.

– **I 2019 skal vi avslutte Landssaken og har da skaffet en ny redningsskøyte – Odd Fellow III. I Langtidsplanen heter det at logene over hele landet skal finne oppgaver og prosjekter som kan engasjere brødre og søstre i lokalmiljøet. Hva slags tanker gjør du deg om dette?**

– Først og fremst må vi nå sikre at vi kommer i land med landssaken om å finansiere RS Odd Fellow III. Vi er godt på vei, men mye gjenstår for å sikre at vi kommer helt i mål med finansieringen. Det at vi nå legger opp til lokale utadrettede tiltak etter at landssaken avsluttes, handler om å synliggjøre hva Odd Fellow Ordenen står for. Vi må hele tiden minne alle våre søstre og brødre om at Ordenens ver-

ØVERST TIL HØYRE: UNP-deltakerne 2015 fotografert i trappen i FN-bygningen. **NEDERST TIL VENSTRE:** Storrepresentant Geir Bræten med UNP-deltakere. **NEDERST TIL HØYRE:** Ledelsen i Grand Lodge of Europa under møtet i Oslo i 2017.

dier og budskap må omsettes i praktisk handling. Det er ikke nok å tenke og ville. Vi må hele tiden handle og utføre den gode gjerningen. Et middel til dette er å bidra med utadrettede sosiale tiltak i nærmiljøet. Vi er mange steder gode på dette. Det gjøres svært mye godt arbeid. Men vi er for beskjedne på egne vegne og evner ikke å synliggjøre det godt nok. Her har vi en vei å gå. Den gode gjerningen skal også være et eksempel for andre og til etterfølgelse. Eksempelets makt er sterkere enn vi tror.

– Odd Fellow Ordenen finnes over hele landet og i alle fylker. Tross dette er det mange som ikke aner, eller har feilaktige oppfatninger om hva Ordenen er og står for. Hvordan ser du for

deg at synliggjøringen best kan skje?

– Vi må nok være langt mer åpne om hva vi står for og hva vi arbeider med. Ritualene våre har vi for oss selv. Det er vår pedagogiske læreplan. Men etikken og verdibudskapet bør vi absolutt kunne snakke mer om. Ikke minst er de sosiale tiltakene godt egnet til å kommunisere at Odd Fellow Ordenen er en verdibærer der vi omsetter ord til handling.

– Før i tiden var ordenshusene nærmeste lukket og ble ofte sett på med mistenksomhet. Nå snakker vi om «Åpent hus» som et ønsket prosjekt. Hvordan vil du forklare dette?

– Vi Odd Fellows har ingen ting å skjule og vi bør med stolthet vise at vi er medlemmer i vår Orden. Da er tiltak

som «Åpent hus» med foredrag og ikke minst et godt og gjennomtenkt innhold egnet til å vise at vi er en åpen, verdibærende orden med et vidt frivillig arbeid for å utvikle et godt samfunn.

– De færreste tenker over at en orden som vår også må organiseres og administreres, og at dette må skje effektivt og med høy kompetanse. Du har jo vært en hovedeksponent for en slik modernisering og effektivisering. Hvordan skal dette arbeidet videreføres?

– Kjernen i Ordenens aktivitet er det verdiutviklende og den etiske dannelsen for hvert enkelt medlem, en personlighetsutvikling. Men en så stor organisasjon som vår med over 340 enheter må

organiseres og administreres profesjonelt. Dette krever effektive og oppdaterte administrasjons- og datasystemer. Dette har vi systematisk utviklet og er nå på de fleste felt høyst effektive; eksempelvis utvikling av medlemssystemet Focus som nå brukes aktivt av absolutt alle loger og leire. På dette feltet er det imidlertid en rivende utvikling som gjør at vi aldri kan stoppe eller si oss ferdige. Vi skal nå gå i gang med en ny versjon når det gjelder internett og hjemmesider og ikke minst bruk av de muligheter våre Microsoftlisenser gir oss. Her ser jeg store muligheter i de kommende år. Men datautvikling koster. Vi må ta ett skritt av gangen, og hele tiden følge en langsiktig plan om oppdaterte og moderne løsninger.

– Det internasjonale arbeidet er en del av Odd Fellow Ordenens særlige kjennetegn. Vi er en verdensomspennende verdibærende orden. Hvordan ser du på vår kontakt med USA slik Ordenen har utviklet seg der?

– Vi kan lære mye av Ordenen i USA og vi har også en tett og god relasjon til The Sovereign Grand Lodge i USA. Noe av dette inspirerer. Men mye av det vi opplever, erfarer vi må gjøres på en annen måte i Europa. Odd Fellow Ordenen i USA har ikke maktet å henge med i samfunnsutviklingen og nå er det flere av de amerikanske jurisdiksjonene som sannsynligvis vil være avvirket i løpet av de neste tiårene.

– I Storbritannia har vi jo en stor orden som vår egen sprang ut fra, nemlig Manchester Unity. Hvordan ser du på en fremtidig kontakt med denne store virksomheten som mer er blitt et forsikringsselskap?

– Jeg har spesielt i de siste årene fått god kontakt og gode relasjoner til ledelsen i Manchester Unity i Storbritannia. Det ser ut til at ledelsen ønsker å ta tak i flere områder for å styrke utviklingen av den ordensmessige delen av Manchester Unity. De har en forretningsmessig del, men også en rituell og etisk del som de forsøker å modernisere og utvikle.

– Med opprettelsen av Den Europeiske Storloge i 2006 fikk de europeiske jurisdiksjoner en helt ny plattform og utviklingsmuligheter. Du sier et annet sted at Den Europeiske Storloge nå har fått en god og effektiv form. Hvilken betydning kan dette arbeidet få i fremtiden?

– Vi opplever nå et mye tettere samarbeid på tvers av jurisdiksjonene i Europa. Vi har fått på plass en felles etisk plattform og det arbeides med flere bilaterale prosjekter. Samarbeidet i Europa ser nå ut til å fungere rimelig godt.

UTSNITT AV et forhandlingsmøte i Scala, en nyoppusset forhandlingssal i Stortingsgaten 28, Oslo.

– Vi får nå fra i år, 2018, et nytt europeisk ungdomsarbeid til erstatning for United Nation Pilgrimage som vi har vært en del av i flere tiår. Hvilke perspektiver har du på det nye arbeidet?

– Vi fra Norge har nok vært i bresjen for å få realisert dette felles ungdomsprogrammet i Europa. Et program som både kan medføre tettere samarbeid mellom jurisdiksjonene om et felles mål og et program som kan gi Ordenen mulighet til å bygge et godt omdømme. Programmet gir dessuten de deltagende ungdommer en utrolig god ballast. Det nye opplegget skal gjennomføres nå i 2018. Det blir en spennende utviklingsreise med en løfterik fremtid.

– Samarbeidet mellom de nordiske lands jurisdiksjoner er ganske intimt, fortrolig og positivt. Norden er Odd Fellow Ordenens mest sentrale brohode i verden. Hvordan ser du på dette samarbeidet i tiden fremover?

– Norden er uten tvil brohode og den største kraften i utviklingen av Odd Fellow Ordenen i verden. Det tette samarbeidet i Norden er vesentlig for å sikre en felles utviklingsretning. Men det er også utrolig viktig å samle alle jurisdiksjoner i Europa i et felles arbeid. En må vokte seg vel for å utvikle A og B lag. Ordenen må støtte hverandre til beste for et felles mål. At Norden står så sterkt, gir oss ekstra forpliktelser overfor de øvrige europeiske jurisdiksjoner. Dette er godt formulert i setningen «noen må være den svakes bror».

– Er det noen sider av langtidsplanen som personlig opptar deg spesielt?

– Alle sider av langtidsplanen er for meg viktige. Men det er uten tvil de fire hovedfokusområder jeg brenner mest for. Styrkelse og ekspansjon må ha stor oppmerksomhet. Det blir viktig å få frem de nødvendige tiltakene for å lykkes. Ledelse i loge og leir er en avgjørende innsatsfaktor. Vi må støtte og utvikle ledelsen optimalt. Samtidig er jeg særdeles opptatt av å leve verdiene og etikken ut i praksis. Symbolet hjerte og hånd er for meg en veiviser til et godt logeliv og at vi evner å vise dette gjennom vårt sosiale utadrettede engasjement. Vi er ingen lukket krets, men en åpen verdibærende Orden som ønsker et bedre samfunn.

– Nå har vi fått en omfattende langtidsplan og skal utmyntes gjennom konkrete handlingsplaner. Hvordan og hvor skal dette arbeidet skje?

– Langtidsplanen gir en overordnet retning, og den må omsettes i handlingsplaner på alle nivå. Storlogen vil nå arbeide med sin konkrete handlings- og tiltaksplan. Distriktene skal gjøre det samme. Målet er at også alle loger og leire lager sine handlingsplaner basert på langtidsplanen. Disse planene gir oss praktiske verktøy slik at vi i det praktiske liv kan vise at vi er en aktiv og handlende verdibærer.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

17. MAI ER VI *så glade!*

Denne sangen av Margrethe Munthe fra omkring 1911 er en av den mange sanger for feiringen av 17. mai. Barnetoget er vel det de fleste kjenner fra egen opplevelse fra hele landet. Det første barnetoget gikk i Christiania i 1870. Senere kom hele landet etter. Og nordmenn i utlandet går i tog så sant det finnes et flagg og en veistump.

MANGE SLAGS TOG

Barnetoget er den dominerende togformen 17. mai. Russetoget var i alle fall et av de dominerende i Oslo gjennom årene. Og så kom borgertoget. Det mest kjente borgertoget er vel det som arrangeres i Bergen med flosshatter og tradisjonelt utstyr. Ut over i

landet finnes det en rekke varianter slik at den gode oversikten og systematikk trengs ikke.

TOG FOR ORDENSMEDELMER?

Så vidt vites var trønderne først ute med å markere Odd Fellow Ordenen i et tog. DSS Terje Selbo forteller at første gangen Odd Fellow Ordene deltok i borgertoget i Trondheim var i 1996. Det var daværende DDSS Kjell Kruse som var opphavet til idéen og tok initiativet. I mangel av noen bedre markering, brukte de som gikk i toget fire Odd Fellow flagg. Året etter var distriktets egen fane på plass i toget. Og slik har det vært i alle år senere.

SYNLIGGJØRING

For dagens Ordensmedlemmer kan det kanskje virke noe uvanlig å

markere seg slik i en offentlig sammenheng. Men fra USA og Ordenens tidlige periode var det så vanlig å gå i tog og prosesjoner at Ordenmedlemmene hadde egne uniformer til slik bruk.

Informasjonsutvalget behandlet spørsmålet om å delta i 17. maitog på sitt siste møte. Der ble det gitt samstemmig uttrykk for at dette må være en positiv og utmerket måte å markere Ordenen på. Vi er en positiv del av samfunnet og av det budskapet som er sentralt i 17. maifeiringen.

Nå er også Horten med i togrekken. Overmester Randulf Meyer har skrevet et innlegg fra dette nye tiltaket i Horten.

Det tas inn i sin helhet.

Tekst: Kjell-Henrik Hendrichs

DER KOMMER ODD FELLOW ORDENEN...

hva er det?

Nå er også Odd Fellow Ordenen synliggjort i borgertoget i Horten.

I min loge har det vært forslag om å gå i borgertoget flere ganger, men når det kom til stykket ville ingen gå i toget. Redd for å vise seg frem? Er det deler av den gamle kulturen om at vi helst ikke skal synes?

Derfor stilte vi spørsmålene litt annerledes:

- Ønsker vi å synliggjøre logen i samfunnet? Svaret var et rungende JA!
- Hvor og når er man mest synlig i Horten? Svaret var: I borgertoget 17. mai.
- Bør vi da delta i borgertoget? Svaret var JA! Så få det inn i Handlingsplanen vår da!
- Så i 2018 deltok vi i borgertoget for første gang.

Vi hadde ingen fane, men kjøpte inn et Norsk – og et Odd Fellow flagg (størrelse 150x109). Kostnad ca. 1500 kr. En logebror laget stenger til å bære disse på og en plakattramme som vi festet en plakat med ODD FELLOW ORDEN og De Tre Kjeleledd i rødt.

STOR STEMNING I TOGET

Det som var det morsomme med å være med i borgertoget var bl.a. hva vi hørte langs med ruta:

Odd Fellow Ordenen? Hva er det?

Dette hørte vi mange ganger i ulike varianter.

Ei ung søster som deltok, var vi sammen med på kvelden 17. mai.

Hun hadde fått 2 sms'er fra noen venner med følgende:

«Så deg i borgertoget gå under flagget til Odd Fellow Ordenen. Hva er det?»

Kanskje er det mange som googlet oss i dagene etter 17. mai?

Kan vi generere slike spørsmål er jo hensikten oppnådd!

Da vi kom til Lystlunden refererte Wilfred Solberg, 17. mai generalen, over høyttaler-anlegget så det jomet:

«Og der kommer Odd Fellow Ordenen som deltar i borgertoget for første gang. Det blir nok ikke den siste. De blir automatisk satt opp til neste år også»!!

Vi var 29 søstre og brødre som gikk

i toget og stemningen var kjempegod.

I Gjengangeren, side 14/15 den 18. mai, dominerte vi i det store bildet midt på sidene hvor plakaten og OF-flagget syntes godt.

Oppfordring: Alle landets loger bør stille i Borgertoget, der dette arrangeres!!

Jeg tror dette kan gjøre en forskjell i rekrutteringsarbeidet. Dersom dere ikke har borgertog, har dere sikkert en markedsdag opp under jul eller en langåpen dag for butikkene med uteboder. Kanskje man kan delta der med en informasjonsstand?

Gule Odd Fellow vester er til salgs i Odd Fellow Utstyr.

Takker alle som var med under Odd Fellow Ordenens flagg.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap Kjærlighet og Sannhet*

Randulf Meyer
OM

Odd Fellow loge nr 40 Vern

Arve Lønnum

Jeg dvelte litt ved et bilde i vår lokale avis forleden dag. Det viser hele styret i FIS (Det internasjonale skiforbundet) og det minner om et jubileumstreff for gutter som gikk på skolen en gang på 60- og 70-tallet. I dag er det en gruppe satte menn med pondus, lang fartstid i et eller annet og en trang til posisjoner som gir innflytelse og makt. Ingen kvinner å se. Slik det ofte er i idrettsbevegelser. Og andre bevegelser av ymse slag. Nå ønsker vår skipresident en plass i denne gutteklubben. Han fortjener muligens det? Eller burde han være raus og si at en kvinne kan få være banebrytende i FIS? Det ville være en liten revolusjon. Apropos revolusjoner. Det har jo vært noen av dem. Jeg liker spesielt godt den på 1500-tallet der kloke hoder sto opp mot kirken fordi de fant at jorden ikke var sentrum i universet. Det kostet noen av dem dyrt å komme med «vranglære» men de sto han av som nordlendingen sier. Så kom den industrielle revolusjon og vi kan jo ta fram mobilen og se hva den førte til. Så

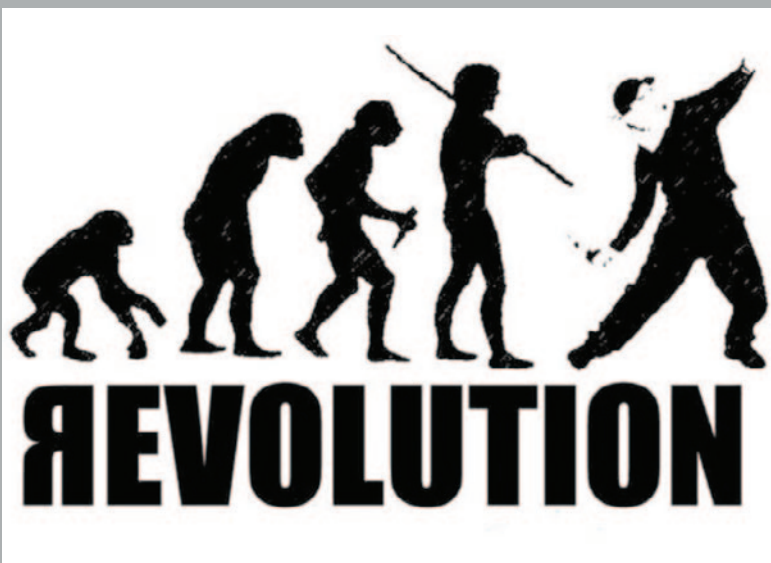
DE MANGE REV

kom Lenin på banen. Utvilsomt et klokt hode, men ubehjelpelig upraktisk da han kastet ut hele embedsverket i Russland i den tro at enhver arbeider kunne gjøre enhver jobb så lenge han var revolusjonær. George Orwell beskrev jo dette så glitrende i «Animal Farm» der dyrene gjør opprør på gården og skal skape et Nirvana for sliterne. Men som kjent spiser revolusjoner sine barn og til sist er grisene ikke til å skjelne fra sine menneskenaboer. Så har vi den postmoderne revolusjon som ikke helt vet hvor den vil og det ser vi jo klare eksempler på i mediebildet der det hersker kaos når

#metoo og varsling tar oppgjør med århundrelang undertrykking. Og så til sist det som skjedde i Bergen i april der mange hundre deltok i den første kongress om den emosjonelle revolusjon. Kanskje den viktigste revolusjon verden har sett fordi den er initiert av kvinner, ledes av kvinner og til og med samler menn som tar oppgjør med gamle tankemønstre. Hvorfor jeg skriver om revolusjoner? Bildet av FIS-styret ga meg assosiasjoner om hvor gammelmodig de mannsdominerte regimer har vært. Jeg tror kvinner har en større teft for hva som bør endres i verden fordi de har et annet verdisyn.

OLUSJONER. . .

De føder barn, de oppdrar barn i sterk grad og de påvirker barn og unge til å bli gagns mennesker også i denne kaotiske tiden vi lever i. Og da er jeg endelig der jeg hadde som mål: Som «verdibærende Orden» ønsker vi å ha en del av de unge som råder grunnen i samfunnet i dag. I gruppen 30 – 50 år er det i dag et skyhøyt kunnskaps- og kompetansenivå. Det er folk som er vant til å ta utfordringer, de elsker det. De er innovative, kreative og løsningsorienterte. Så hva kan Odd Fellow Ordenen tilby dem? Mye. Alle våre verdier. Hele vår etiske plattform. Vi passer glimrende inn i den emosjonelle

revolusjon med åpenhet, raushet, toleranse og selvinnsikt. Men er vi dyktige nok til å vise dette fram? Er det for mye selvtilfredshet innen våre kretser til at vi innser at vi bør inneha endringskompetanse? Dette er tanker som romsterer i mitt hode, spesielt nå når det skal velges nytt Storlogekollegium om noen måneder. Og som følge av denne tankevirksomheten dukker det opp en ønskeliste hos meg. Den er som følger:

Jeg ønsker meg en framtidsrettet Storloge som er visjonær, kreativ og funksjonell der man utfører praktiske oppgaver i samsvar med ny teknologi

slik at tiden kan brukes til nyskapende tiltak i stedet for å reise rundt og tildele veteranjuveler i fleng. Det kan gjøres på lavere nivå.

Jeg ønsker meg distriktsledelser som er kreative, nytenkende, samlende og inspirerende der det ikke tolereres konservativt flisespikkeri i Ordensenheter.

Jeg ønsker meg Ordensenheter med kunnskapsrike kollegier som har evnen til å se både innover i logen og utover i sine nærmiljøer for å finne rekrutteringsarenaer for ekspansjon.

Jeg ønsker meg en vital og ungdommelig Orden som er en forskjell for folk som er på søken etter noe mer enn overfladisk stress i livene sine.

Hvis mine ønsker kan oppfylles kan vi igjen begynne å snakke om et medlemstall på 1% av befolkningen.

Da gjenstår det bare for meg å finne ønskekvisten.

Tekst: Arve Lønnum

ORDENSHUSET *i Harstad*

TEKST:
EKS STOR
REPRESENTANT
LEIV JOHNSEN

Odd Fellow loge nr.14 Polarlys var eneste loge i Harstad første halvdel av forrige århundre. Man brukte de første 20 årene fire forskjellige lokaliteter rundt om i byen. Dette krevde mye arbeid med lagring, flytting, opp/nedrigging av salen. I halvparten av denne tiden var alt utstyr lagret et annet sted i byen. Foran og etter hvert eneste møte måtte man bære alt med seg til logelokalet, og tilbake etter møteslutt. Møtelokalene var i tillegg leid med innlagte betingelser om at andre aktiviteter kunne skyve ut logeaktivitetene.

Logen var 23 år gammel da man i 1949 kjøpte en sen-trumsgård (Fjordgaten 4). Med påstående mur kostet dette 35.000 kroner. På et konstituerende møte denne høsten ble dette beløpet garantert av logens brødre. Det ble valgt et styre som også skulle fungere som byggekomite. Man fikk et arkitektfirma til å lage tegninger og beregninger for det nye bygget, samtidig som en advokat i byen satte opp et finansieringsforslag. I desember 1951 fikk man så byggetillatelse til det nye bygget som nå fikk adresse Hvedings gate 4.

For at ikke byggetillatelsen skulle bli inndratt ble de første opprydningsarbeider på tomten satt i gang i januar 1952. Allerede i april var man i gang

med byggearbeidene. Og i oktober flyttet de første leieboerne inn. Innredningsarbeidet fortsatte imidlertid, og i juni 1953 var bygget klart til innflytning for de øvrige leieboerne og logen selv. Den gang mente man at man bygget stort. Vinmonopolet leide hele første etasje, samtidig som et hotell leide andre etasje. Dette skaffet imidlertid leieinntekter slik at det hele bar seg økonomisk.

Høytideligheten med innvielse av logelokalene fant sted 6.juni 1953. Her deltok utenom logens egne medlemmer bl.a SS Hallan, byens ordfører og en rekke av byens notabiliteter. Etter den ritualmessige innvielse av lokalene var det festmiddag i en nærliggende restaurant. Her holdt br. SS Hallan hovedtalen. Byens ordfører hilste og

komplimenterte Odd Fellow med huset. Han mente det sto respekt av en loge som hadde maktet en slik oppgave i rent amerikansk tempo, og uttalte til slutt at han trodde Odd Fellow hadde fremtiden for seg.

Avisene i Harstad hadde i dagene etterpå fyldige referater fra innvielsen, og hadde bare lovord om bygget. En av avisene avsluttet sitt referat slik :

«Odd Fellow-ordenen har alltid vært lukket for utenforstående og er det sikkert også ennå. De få utenfor Ordenens rekker som ved dette høve fikk et lite innblikk i dens arbeide, kan sikkert alle underskrive at det en så og hørte tydet på en organisasjon med et ideelt og høyverdig mål».

Selv om en hadde eksterne leietakere var Polarlys alene som loge i

Logesalen i Ordenshuset i Harstad.

Fra spisesalen i Ordenshuset i Harstad.

Harstad fram til 1959. Dette skapte selvsagt en meget anstrengt logeøkonomi, og krevde stor innsats fra brødrene både i form av dugnad og direkte økonomisk støtte fra logens brødre.

Etter som det kom nye loger til ble det flere på å dele på utgiftene. I dag fungerer huset som samlingsted for fire Odd Fellowloger, tre Rebekkaloger og to leire midt i sentrum av byen.

LOGER TILKNYTTET ORDENSHUSET I HARSTAD

- 04.07.1959 LOGE NR. 60 HANS EGEDE
- 11.06.1960 REBEKKALOG NR. 23 LABOREMUS
- 04.11.1961 LEIR NR. 9 HÅLOGALAND
- 15.02.1986 REBEKKALOG NR. 81 GJERTRUD RASK
- 27.09.1986 REBEKKALEIR NR. 11 MØYSALEN
- 16.01.1988 LOGE NR. 118 TORE HUND
- 01.12.2007 REBEKKALOG NR. 124 HINNØY
- 05.11.2016 LOGE NR. 157 VÅGSFJORD

TEKST:
DAG VIRIK

THOMAS WILDEY

(1782–1861)

Som ung OM skulle jeg skrive en tekst til minne om Thomas Wildey til fødselsdagen hans 15. januar 1997 og oppdaget at det fantes forsvinnende lite biografiske opplysninger om denne for vår Orden så betydningsfulle person. Helt siden da har jeg leitt etter ham – uten nevneverdige resultater ut over det som er dokumentert av James Lot Ridgely og ofte sitert av alle andre.

BITER I PUSLESPILLET

Frem til jeg en dag stod i hallene i Covent Garden i London, ved en av de mange bokkassene med eldre bøker. Der falt mine øyne på et engelsk navneleksikon der det fremgikk at Wildey kunne skrives på tre måter; Wild, Wilde og Wildey. Men ordets rot var det gammelengelske ordet for skog weald med betydningen «den som kommer fra skogen». Ordet uttales wi: ld i (motsetning det ville 'wilde' som i Oscar Wilde.) Derav Thomas Wi:ldi.

Kan grunnen til at jeg fant så lite om Thomas Wildey i England være at han kanskje het Thomas Wild eller Thomas Wilde? Nye søk og leting i kirkebøker ga treff på Thomas Wild født 15.01.1782 og at foreldrene hans het Thomas og Sarah og at han ble døpt i kirken St Bottolphs-without-Aldgate. Riktignok var han døpt 20. januar, kunne det være en annen Thomas? Senere fant jeg ut at barnedødeligheten i dette kirkesognet her på østkanten av London på den tiden var skremmende høy. Åtte av ti barn døde før de nådde å fylle ett år. Da var det viktig å få barnet døpt slik at det i alle fall fikk begravelse i viet jord og ikke havnet i en massegrav – in A Potters grave.

Til alt hell var St Bottolphs en av kirkene som ikke ble ødelagt av tyske bomber under krigen, og kirkens arkiver er intakt. Ut fra mytene om Thomas trodde jeg at han var et foreldreløst fattighjems barn og søkte i protokoller etter ham der – uten resultat. Men jeg fant dåpsprotokollen som fortalte at foreldrene bodde i Sweedland Court. Ved hjelp av gamle kart fant jeg området som ligger rett nordøst for The Tower of London – et område preget av fattigdom. (Dessverre er alt revet og er nå et stort veikryss).

Far til Thomas, Thomas senior, var Citizen of London som innebar at han hadde fribrev og kunne arbeide uten å være knyttet til en mester. I følge bøkene kunne en Journeyman som de ble kalt, tjene nok til å livnære seg selv, ektefelle og to barn.

Da Thomas ble født, hadde han to søstre og en bror. Trolig hadde Sarah og Thomas med fire barn en svært anstrengt økonomi. Men Thomas senior hadde en eldre bror, John, som var rimelig velstående. Han eide flere bygårder i London samt store torveieendommer i Suffolk der man kuttet torv for brensel. Men onkel John bodde i Thirsk, nord for York, og selv om det var langt dit, dro onkel John fra Thirsk til London fra tid til annen for å se til eiendommene sine, og på en av disse turene kan han ha tatt med seg lille Thomas tilbake til gården sin i Thirsk. Det var ikke uvanlig

på den tiden, heller ikke i vårt land, at slektninger hjalp til der det ble for mange munnar å mette. Trolig ble Thomas hos onkel John til han kom tilbake til London for å gå i lære.

Fra testamentet og papirene etter onkel John fant jeg at han var medlem av en Amicable Society, et annet ord for Friendly Society, forløperne til Odd Fellow loger. Onkel John kan simpelthen ha inspirert Thomas til å oppsøke en loge når han ble myndig.

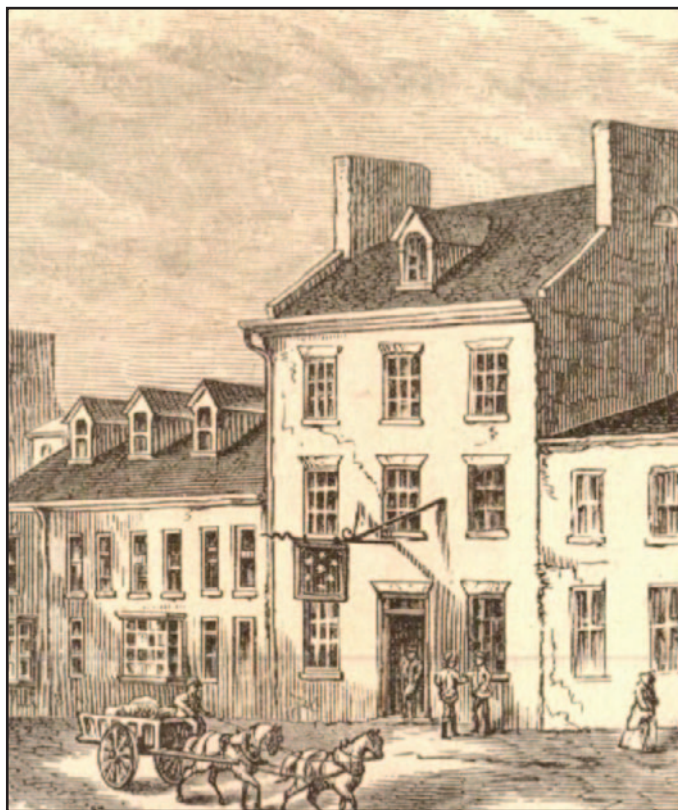
En annen liten pussighet i vår Odd Fellow sammenheng er at da onkel John døde, reiste en slektning til Liverpool for å hente ut understøttelse fra begravelseskassen – allerede i 1800.

I The Guildhall's Arkiver fant jeg mer spennende papirer. Der var lærlingekontrakten til Thomas. Han ble lærling (apprentice) i 1797.

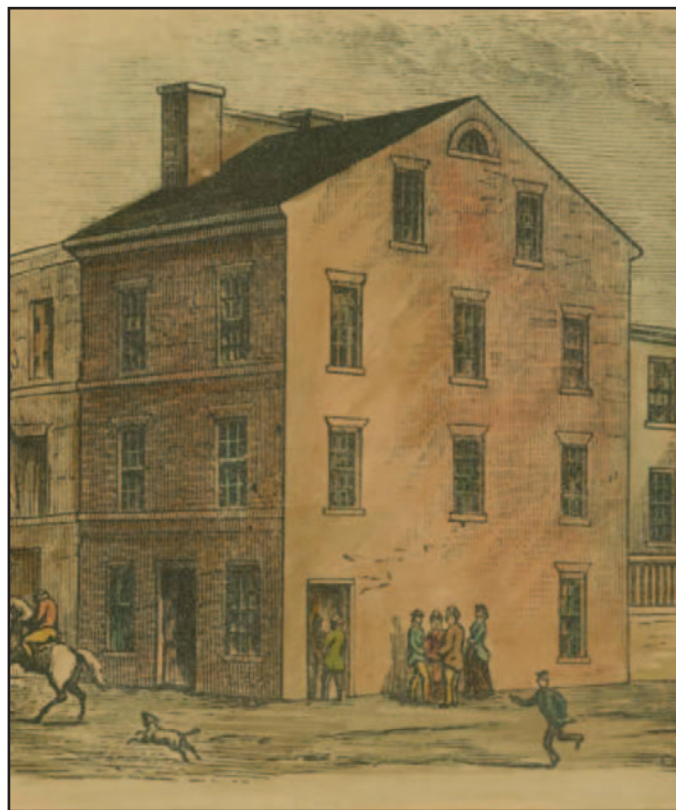
For barn uten særlig bemedlede foreldre var utdannelsesmuligheter på den tiden ensbetydende med lærlingekontrakter. De var normalt av syv års varighet fra 12-14 års alder, knyttet til en mester som kunne motta godtgjørelse for denne opplæringen.

Ganske riktig gikk Thomas i lære hos siden egen far slik flere amerikanske historiografer har beskrevet, men faren var ikke smed, men dreier. Turner som det heter på engelsk. De var ofte knyttet til vognmakere, og Thomas omtalte seg jo som vognfjærsmid, og jeg fant en annonse i The Times der vognmakere søkte etter håndverkere som turners og wheelwrights (dreiere og hjulmakere).

Men dessverre inntreffer det sørgelige at Thomas senior dør mot slutten av 1798, og Thomas står uten mester. Jeg kan foreløpig ikke dokumentere hva som skjer, men

Vertshuset «The Seven Stars» hvor Thomas Wildey og fire andre Odd Fellows stiftet den første Odd Fellow loge 26. april 1819. Logen fikk det amerikanske navnet «Washington Lodge».

Thomas Wildeys privathus på hjørnet av Gay Street og Front Street. Dette huset var både privatbolig og ble brukt som base for mye av den unge Odd Fellow Ordenens virksomheter.

Thomas strever med å finne en ny læremester, og dette gjør at han ifølge protokollene ikke blir ferdig med sin læretid før i 1807. Det er for øvrig min teori at han gikk de siste årene i lære hos vognbygger Henry Wildey som hadde fått Kongens patent på en revolusjonerende, ny type hjulaksling som gjorde at vognene til Wildey var ettertraktede og berømte.

Når så Thomas Wild emigrerer til USA for å starte et nytt liv over there, kommer han til et land hvor engelskmennene er forhatte på grunn av krig, og det er nok først og fremst sine egne landsmenn Thomas Wildey vil henvende seg med sine tjenester. Engelske immigranter som skulle dra vestover, trengte solide vogner, og de visste fra England at Wildeys double box-hjulakslinger var kvalitet. Kan unge Thomas Wild ha tenkt om jeg registrerer meg som Thomas Wildey, og jeg har Henry Wildeys kunnskap, så vil jeg kunne tilby kvalitet til immigrantene – de som skal reise vestover med vogn? Om man studerer ordbrukene og formuleringene i Henry Wildeys annonse i The Times med Thomas uttrykk i Baltimore Advertizer, er det en slående likhet i alle fall.

Det fremgår også at han slik amerikanske kilder hevder, ble valgt til tillitsmann i dreier-laugene – i The Worshipful Company of Turners.

Av dreier-laugets protokoller kan man se at i 1809 opphører medlemskapet i dreier-laugene. Bestemmelsene var slik at etter to år måtte en «nyutdannet» svenn forlate opplæringsstedet og ta arbeid andre steder for å skaffe seg ytterligere erfaring. Thomas er da innviet i Lodge no 17 i London og har selv stiftet Loge no 37 Morning Star på Londons østkant. Disse logene var trolig organisert i The London Union.

I boka til P Pro GM James Burn (1845) skriver forfatteren at fem menn som tilhørte The London Union kom til Manchester og omegn og etablerte loger. Bolton som den ene het, insituerte Loge Victory i Manchester, mens Wildey dro uten-

for byen til en landsby ved navn Ashton-under-Lyne, 14 kilometer øst. Han var med og stiftet Lodge Vittoria. (I en parentes nevner jeg at admiral Nelson med sitt flaggskip Victory var en helt og et ideal for mange engelskmenn). I sin bok nevner Burn 20 menn som var toneangivende ved utviklingen av Odd Fellow Ordenen frem til etableringen av Manchester Unity, og en av dem var Past Grand Eks OMWilde. Senere i sin bok omtaler Burn at samme Wilde fra utkanten av Manchester stod for etableringen av Odd Fellow Ordenen i USA. Referatene fra etableringen av Manchester Unity viser at ved valget av den første Grand Master var det Exmester Wild som stod på Overstolen. I The Official History of Odd Fellowship skriver bokens redaktør, Henry L Stillson, at «It will be remembered that Wildey was made an Odd Fellow in 1804, and had been prominently connected with the Order from that time until he came to America in 1817.»

Ettersom jeg også har arbeidet med tilblivelsen av Rebekah-graden, hadde jeg en arbeidshypotese som gikk på: hvis Mrs Wildey levde i Baltimore, ville hun trolig være en fremtredende Rebekah-søster? Jeg skrev til mange i IOOF i statene, bare en svarte meg, og det var en bibliotekar fra statsbiblioteket i Maryland. Han fortalte at det fantes ingen spor etter Mrs Wildey, verken i tekst eller på kirkegårder. Det var allment trodd at Thomas Wildey giftet seg rett før han emigrerte, men at ektefellen døde, og at det var årsaken til at han satte kurs for USA i 1817.

Jeg startet nye søk, og fant at Thomas Wild giftet seg Sarah Rothwell 23. juli i 1816. Og det utrolig tragiske er at Sarah dør i barselseng i desember 1816 sammen med deres nyfødte sønn, Thomas Wild jr. Og seks måneder senere forlater Thomas Liverpool og ankommer Baltimore 2. september samme år, i 1817. Da var det kanskje hold i antakelsene fra bibliotekaren fra Baltimore – at det var en ulykkelig Thomas som forlot England for å starte en ny fremtid, og vi skal bringe nye glimt fra livet hans i USA i et senere nummer.

St. Botolph's Aldgate, kirken hvor Thomas Wildey ble døpt en sur januardag i 1782. Kirken står der ennå, like ved The Gherkin.

Thomas Wildey slik han ble gestaltet i Oslo Konserthus ved Ordenens 100-årsjubileum i Norge i 1998. Scenen viser Thomas ved ambolten hvor han tenker på stiftelsen av logen dagen før, 26. april 1819.

Jeg fant fra tid til annen annonser i engelske aviser fra 1800-tallet der vognbyggere søkte etter dreiere og lokaler til utleie som passe godt for smeder og dreiere og hjulmakere, og en annonse i The Times der en Henry Wildey annonserte at han hadde fått Kongens patent på en selvsmørende hjulaksling, en DoubleBox, med betydelig lenger holdbarhet enn tidligere konstruksjoner. Og Henry Wildey søkte også etter dreiere til sin bedrift i Soho i London. Og Wildeys vogner var viden kjent. Kan Thomas ha vært lærling der etter at hans far døde i 1798?

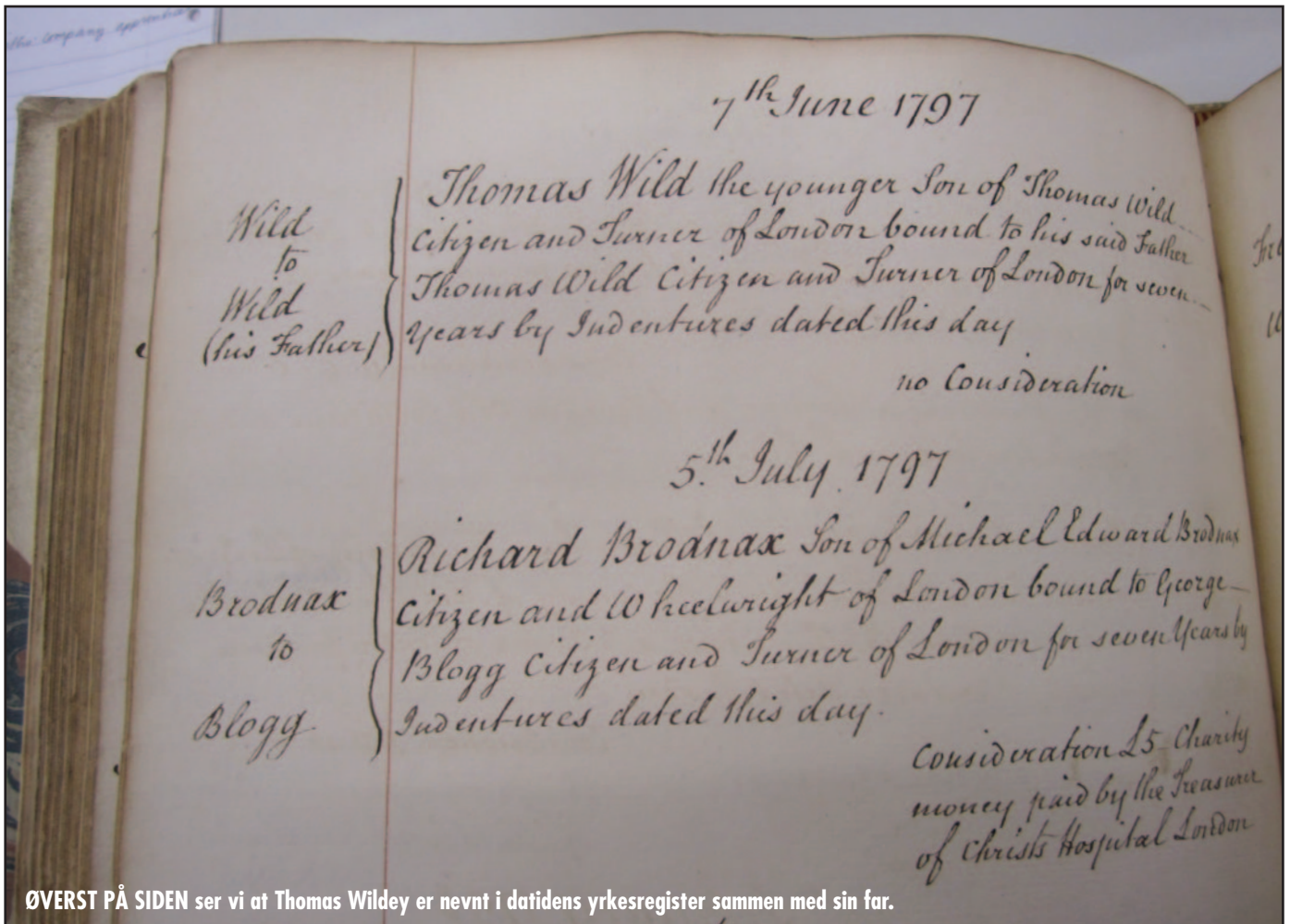
En sen kveldstime da jeg hadde forberedt neste dags Distriktsrådsmøte, fortsatte jeg å lese gjennom noen gamle aviser fra Baltimore på internett. Og plutselig, nesten uten å tro det jeg satt og stirret på! For der foran meg lå en liten unnselig annonse, skrevet av Thomas Wildey i 1818! (Jfr illustrasjon) Og i den presenterte han seg selv og bekreftet mine teorier om den kompetansen jeg trodde at han hadde. Han garanterer kjekt at hans produkter er like gode som, eller sogar enda bedre enn noe av det amerikanere eller engelskmenn kunne produsere. Kunne han love det uten å ha lært av en virkelig mester med Kongens patent, nemlig Henry Wildey. Og det er fortsatt min teori at Thomas hengte på en y til Wilde for å kunne nyte godt av Wildeys rykte i England. Og det var jo først og fremst engelske immigranter at Thomas henvendte seg til, de som skulle «go West». I annonsen fremgikk det også at han hadde fått hjelp til å pusse opp et destilleri til et lite verksted. Det skrives i historien at på den tiden hadde han blitt godt kjent med engelske John Welch som hadde gått i lære som maler. Jeg ser for meg de to jobbe sammen og snakke om hjemlandet og hva de savnet. Og det var blant andre ting det sosiale fellesskapet i Odd Fellow logene, og de innså at begge var innviet i Ordenen på ulike steder. De to bestemte seg for å instituere en Odd Fellow loge, de manglet bare tre menn til!

Kort tid etter at Thomas gikk i land i Baltimore, skaffet han seg et hus, et tre etasjers hus med en østersrestaurant i

ene halvdel av første etasje. Mange har spurt meg: hvordan kunne Thomas ha råd til det? Min egen undring førte til en bok som omtalte boligpolitikken i Baltimore som tok imot tusenvis av immigranter. En av utfordringene var naturlig nok å få dem til å bli boende, og det kunne man gjøre gjennom sosial boligbygging og rimelig finansiering (jfr illustrasjon) Hva som så skjer 19. april 1819 og videre er nok kjent, men ved siden av å drifte sin østersrestaurant var Thomas levende engasjert med å holde liv i Washington Lodge no 1 og etter hvert Den amerikanske Storlogen – The Grand Lodge of Maryland and the United States fra 1821. Og uten at noen visste om det, og uten akkreditiver dro han for egen regning i 1826 til England for å etablere reelle relasjoner med Manchester Unity. Ut fra måten og omfanget på den mottakelsen han fikk, først i Liverpool og senere i Manchester, er det trolig at mange kjente ham fra tidligere og også hadde hørt om det amerikanske Odd Fellow-eventyret. At han faktisk mottok fribrev med Amerikanernes rett til å være herre ikke bare i eget hus, men på alle kontinent, skulle vise seg å være utrolig fremsynt.

Når vi i dag kommer til våre møter i våre loger og leire eller Storlogen, har vi lett for å glemme fra 1821 og fremover var det aller meste ukjent terreng. Man hadde noen enkle, grove gradtekster, passord og tegn, men det var det hele. Men organisasjonsmessig hadde de ingen modell fra hjemlandet. Det som etter hvert skulle bli den amerikanske konstitusjonen, måtte utvikles fra scratch. Når man husker at bortsett fra John Pawson Entwisle som hadde akademisk bakgrunn, var de alle håndverkere med liten eller begrenset utdannelse og bakgrunn. De seks som utgjorde kollegiet i den første Storlogen, var en vognfjærmed, en boktrykker, en garver, en maler, en sagarbeider og en snekker. Det er imponerende hva de avstedkom!

Midt på 20-tallet bestod den amerikanske Storlogen av fire stats storloger og 12 loger. Thomas besøkte statene og instruerte, foreleste og instituerte nye loger. Og midt oppe

ØVERST PÅ SIDEN ser vi at Thomas Wildey er nevnt i datidens yrkesregister sammen med sin far.

i alt dette startet han en helt ny østersrestaurant i 1827 som ble meget populær, og ettersom engelskmenn fortsatt var upoulære i Baltimore og det var engelskmenn som først og fremst var hans kundekrets, er det forståelig at han i begynnelsen importerte «real ale, port and cider» fra hjemlandet.

Da han solgte restauranten i 1833, tjente han gode penger på salget, penger som han i det store og hele brukte på sitt arbeid for Ordenen. Ridgely har anslått at Wildey personlig dekket 65% av omkostningene på de omfattende reisene han foretok som Ordenens Traveling Agent etter at han gikk av som Stor Sire i 1833. Utfra Wildeys rapport til Storlogen i 1838 har jeg beregnet at fra 1. april til 1. oktober i 1838 reiste han 13 000 kilometer med hest og vogn på kryss og tvers gjennom tolv stater, en formidabel avstand i en relativt primitiv skyss.

Eks Stor Sire John Kennedy forteller i sine memoarer at hans første møte med en Odd Fellow loge var en kveld i Baltimore havnekarver hvor han og en venn ble stående utenfor et vertshus hvor det var samlet mange mennesker og stor stemning, både ute og inne. Fra annen etasje hørtes en vakker sangstemme som fremføre Ol' King Cole og en person som resiterte fra Shakespeares Richard III. Hverken Kennedy eller Ridgely omtaler personene ved navn, men blant dem som utgjorde grunnstammen i Washington Lodge no 1 er det trolig bare John Pawson Entwisle som hadde slik litterær bakgrunn og et forhold til Shakespeares skuespill. Jeg har kommet over referater fra en rekke sosiale samlinger, spesielt blant utvandrede briter, der Thomas Wildey ofte blir bedt om å synge og i særdeleshet Robert Burns sanger og Ol' King Cole, opprinnelig en barnesang som man lett kunne utvide med nye vers. Så ganske sikkert var det Wildey og Entwisle som underholdt den kvelden.

James Lot Ridgely, den amerikanske Storloges korresponderende sekretær i førti år, er en av de virkelige ordensbyggerne. Som historieskriver er han unik ut fra sin omfattende kjennskap til stort og smått i vår Orden. Ikke minst var han den som utvilsomt kjente Wildey best, og jeg har mer enn en gang i mitt stille sinn bebreidet ham at han ikke fortalte mer om Thomas Wildeys liv og levnet. Ikke minst fra han siste tyve år hvor han mer var et ikon til beundring, men naturlig nok med betydelig mindre innflytelse. Men hva gjorde denne tidligere så engasjerte og aktive engelskmann fra 1842 som 60-åring om frem til sin død i 1861?

Hverken de to store historiografene, Ridgely eller Stillson, forteller om Wildeys videre livshistorie, underlig nok. Men kort tid etter bruddet med England i 1842-43, engasjerer han seg sterkt i Druidordenen slik at han i 1844 blir valgt til Stor Edel Erk, Ordenens øverste leder, et embede han hadde i en toårs-periode. Flere Druidenheter (lunder) er oppkalt etter Wildey. En svensk Stor Riks Antikvar i Druidorden skriver i et notat at Wildeys innflytelse førte til at ordenen i USA i stor grad fikk samme organisasjonsmønster som Odd Fellow Ordenen.

Thomas Wildey lånte penger av Ordenen og kjøpte etter hvert en større gård nord for Baltimore. Govanstown lå åtte kilometer nord for byen, og der hadde han 250 norske mål mark hvor han dyrket frukt og blomster. Det fraktet han til markedet i Baltimore og solgte.

De var fem unge menn med et glødende engasjement, med vilje og entusiasme med vilje til å hjelpe de trengende, besøke de syke, begrave de døde og til å oppdra de foreldreløse. Da Thomas Wildey døde, var de fem blitt til fler enn 200 000.

Sovereign Grand Master John Alleston Miller Sr.

Foto: Arne Glomdal

SOVEREIGN GRAND

BESØKER STO
PÅ SUNDEVOLDEN

John Alleston Miller Sr. er den siste i rekken av amerikanske Grand Sires siden Thomas Wildey ble valgt som den første i 1821. Tittelen Grand Sire ble forandret til Sovereign Grand Master i 1946. John Miller kommer fra delstaten Connecticut med sine om lag treogenhalf millioner innbyggere og i en av de miste statene i areal, og delstatshovedstaten Hartford. Connecticut var opprinnelig en engelsk koloni som senere ble egen delstat. Det var en av de tretten delstatene som opprinnelig utgjorde USA, symbolisert ved de tretten stripene i det amerikanske flagget.

Da John Miller ble valgt som Grand Warden for tre år siden, visste han at han med meget stor sannsynlighet ville bli Sovereign Grand Master to år senere. Ordningen er slik at først velges man som Grand Warden, deretter rykker man opp til Deputy Grand Master. Året etter rykker man opp til Sovereign Grand Master. Og når denne perioden er over, blir han Junior Past Grand Master. I disse fire årene er han med som leder av Sovereign Grand Lodge's valgte embedsmenn. Etter dette går han inn i rekken av Past Grand Masters som det kan være mange av ettersom de sitter i denne posisjonen bare ett år. John Miller er nå sytti år, og han er ikke noe gammelt Ordensmedlem.

– Jeg ble medlem i en loge i en liten by i Connecticut med nærmere titusen innbyggere. På morssiden vet jeg at det hadde vært en del frimurere. Men jeg hadde i grunnen ingen kontakt med Odd Fellow Ordenen bortsett fra at min bror ble medlem. Jeg jobbet da i det sveitsiske firmaet Nestlé. Og i denne bedriften ble hele åtte rekruttert til en loge slik at vi var åtte ansatte som ble innviet samtidig i 1996. De fleste av oss har fulgt hverandre senere. Det er nå for tiden seks Odd Fellow loger i

REIGN MASTER

LOGEMØTET DEN 1 2018

Connecticut. I min egen loge er vi nå 102 medlemmer og har en relativt lav gjennomsnittsalder. Selv ble jeg raskt engasjert. Etter tre år satt jeg som Overmester. Dette førte meg så videre til Storlogen i Connecticut og derfra til Sovereign Grand Lodge.

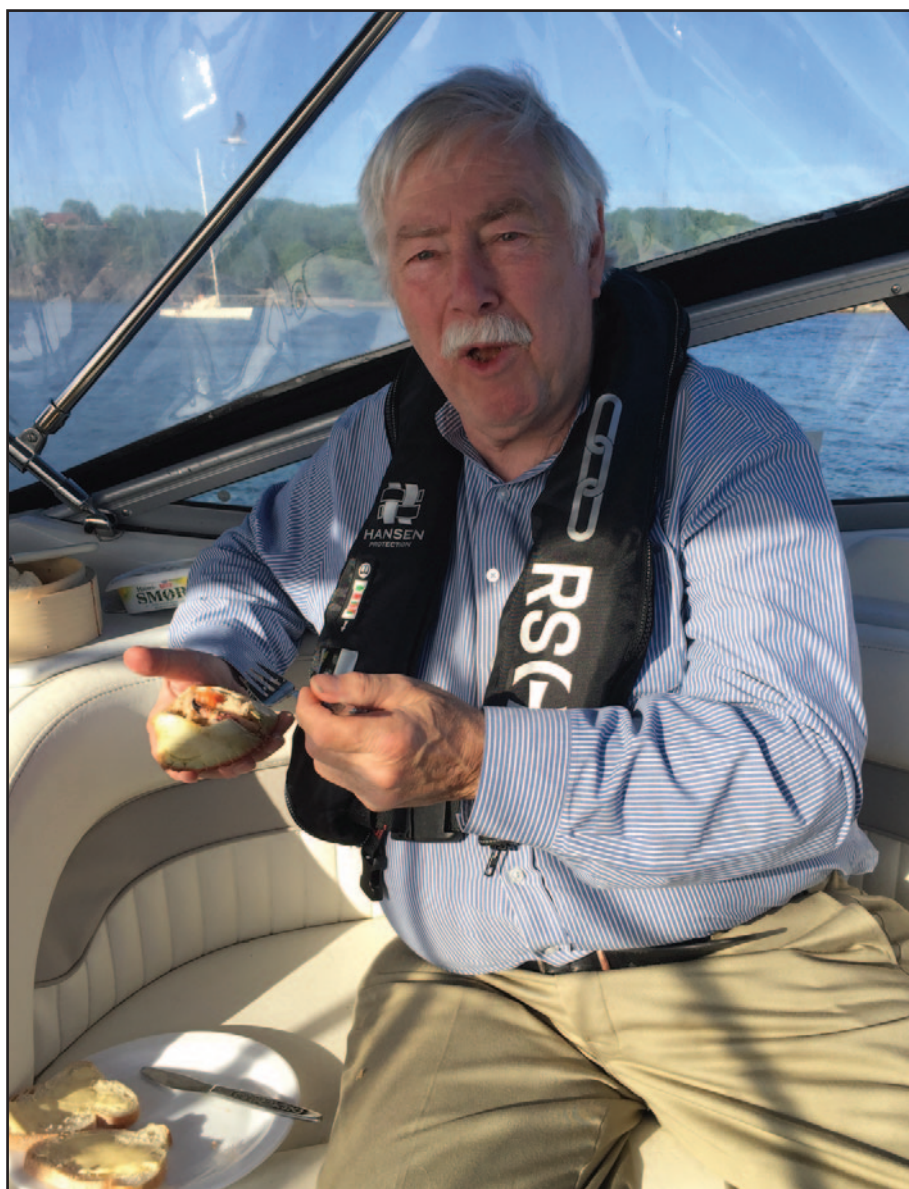
Det er lett å vise til Odd Fellow Ordenens enorme suksess for mer enn hundre år siden, og tilsvarende å se på den sterke nedgangen i vår tid. Hva kan årsaken til dette være?

– Slik jeg ser det var Ordenen for mange for mer enn hundre år siden noe helt annet i et fullstendig annerledes samfunn. Den gang dekket logene en rekke behov. De var viktige sosiale arenaer, de var møteplasser for yrkesmessige sammentreff, de var sosiale hjelpesentraller i en tid hvor slike ting ikke fantes. Og de var et gigantisk nettverk som strakte seg gjennom så godt som alle stater og «til verdens ende». Det går i grunnen ikke an å sammenlikne det med noe annet i dag enn det kontaktnettet som ligger i www eller internettet – det elektroniske nettverket som omfavner hele jorden.

Nesten alt det som bandt ordensmedlemmene sammen den gangen, er forsvunnet. Datidens behov er dekket på andre måter. I mine områder dro brødrene til logemøtet i vogn, overnattet i vognen og dro hjem om morgnen for å melke kyrne.

– Det er altså samfunnet som har forandret seg, mens Ordenen ikke har grepet fatt i de faktorer som ikke forandret seg og utviklet dem.

– Ja, det er lett å påpeke. I dag er gjerne begge ektefeller i arbeid, kan ha ulik arbeidstid, arbeidsuke og årsrytme. De fleste er avhengige av to inntekter. De fleste er på Facebook, på Snapchat, Twitter og de mange sosiale plattformene. Man treffes på pubs, barer, coffehouses og kjøpesentre. Der logen kanskje var den eneste sosiale plattformen for oldeforeldre, har oldebarna hundrevis av plattformer og arenaer. Det betyr at vi må se på hva

Sovereign Grand Master i norske omgivelser, norsk redningsvest og norsk sjømat.

logene kan gjøre og hva som er meningsfullt for dagens unge. Til alle tider er det slik at ungdommen er fremtiden.

– Da høres det vel lett ut. Det gjelder å utvikle en logeplattform som har fremtiden for seg og appellerer til yngre mennesker.

– Ja, men vi har et kommunikasjonsproblem. La meg nevne ett. Hvis noen ungdommer gjør noe galt et sted, slår gjerne avisene dette opp. Det negative blir førstesidestoff. Når derimot en loge gjør noe godt for å hjelpe lokal ungdom til å bli gangs mennesker, er dette uinteressant stoff. Det negative slås stort opp, mens det positive vekker ikke oppmerksomhet. Dette er en utfordring for oss som vi må komme forbi. Det har vist seg nytteløst å bruke avisene til å fremme vår sak. Vi må finne andre løsninger, og det viser seg ikke å være lett. Men de nye elektroniske plattformene er innlysende en mulighetenes vei.

– I Europa og ikke minst i Norge har vi sett en vesentlig verdi i å finpusse og utvikle det rituelle arbeidet. I dette ligger det en pedagogisk mulighet som ikke finns mye av ellers. Hvordan ser du på det?

– Jeg tror vi i Amerika har forsømt mye av det rituelle arbeidet. En del stater forsøker vi å ta dette opp mye mer omfattende enn tidligere. Men vi merker at når vi tar frem de gamle draktene, er de for små for moderne amerikanere. Vi har lagt på oss. Men mange steder arbeides det så langt mer seriøst med det rituelle arbeidet. Men her er det jo viktig å få med seg at dette må skje på amerikanske premisser. Vi kan se at Europa har lyktes med dette. Men skal vi lykkes med dette arbeidet, må det skje på våre premisser.

Intervju. Kjell-Henrik Hendrichs

IARA-PRE LINDA THO BESØKER FOR FØRS

IARA er en forkortelse for International Association for Rebekah Assemblies. Ut fra norske forutsetninger kan man kalle dette for en parallell til Rebekkarådet slik det fungerte fra 1933 til 2001 organisatorisk likestilling mellom søstre og brødre. Denne likestillingen er med små varianter gjennomført i de europeiske jurisdiksjonene. Men en slik likestilling finnes ikke i USA og Canada, noe vi skal komme tilbake til i dette intervjuet.

Linda Thompson er en smilende og imøtekomende dame der De Tre Kjedeled etter avtale møter henne på hotellet i Oslo. Dette er hennes første møte med Norge og Oslo, og for den saks skyld Europa. Været kunne ikke være bedre når Oslo viste seg fra solsiden med strålende sommervær. Den første kvelden etter den lange reise ble det en båttur på Oslofjorden med nye Odd Fellow venner. Og ikke noe kunne være mer naturlig å servere i indre Oslofjorden enn nykokte reker. Amerikanere er vel vant med skalldyr i alle og rikelig fasonger. Men Oslo-rekene hadde en spesielt «taste and touch» ifølge de amerikanske ganene.

– Og hvem er så denne Rebekkalederen fra delstaten Arizona med dette spanskklingende navnet, den sjette største delstaten i USA med sine vel syv millioner innbyggere og med Phoenix som delstatshovedstat?

– Jeg er omkring sytti år, og jeg har vært medlem av min Rebekkaloge i 26 år nå. At jeg ble medlem skjedde ganske tilfeldig. Jeg var nok på jakt etter noe meningsfullt. En dag gikk jeg innom et supermarked hvor Rebekkasøstre hadde en stand. Jeg tittet

IARA-president Linda Thompson.

Foto: Erling Nordsjø

PRESIDENT LINDA THOMPSON OM NORGES FØRSTE GANG

litt på det de viste frem og presenter. Så tok jeg med meg hjem et søknad-skjema. Etter å ha sett grundigere på det, oppfattet jeg at dette kunne være noe for meg. Jeg fylte ut skjemaet og returnerte det til den stedlige Rebekkalogen. Så hørte jeg ikke mer og det hele kunne lett å gått i glemmeboken. Så purret jeg og spurte hvordan det gikk med søknaden. Det viste seg at søknaden hadde blitt forlagt. Så ble den funnet frem igjen. Og kort tid etter ble jeg innviet som Rebekkasøster. Jeg har som vane å sette meg inn i det jeg driver med. Derfor orienterte jeg meg raskt om hva en loge var. Det medførte at jeg etter tre år ble Sekretær og ikke lenge etter ble jeg Nobel Grand (Overmester på norsk).

Linda Thompson forteller at de amerikanske Rebekkasøstrene bare har én grad, nemlig Innvielsesgraden. Fra 1851 til 1869 ble Innvielsesgraden gitt til ektefeller av tredjegradsbrødre i mannens Odd Fellow loge. Det var først i 1869 at det kom egne Rebekkaloger. Etter hvert ble Rebekkalogene åpnet for alle kvinner som fylte opptakskriteriene. Linda Thompson forteller videre at hun har brødrenes tre logegrader i en Odd Fellow loge.

Vi spør henne nærmere om Rebekkasøstrenes gradsystem i USA:

– Da jeg hadde vært Overmester og ble Eks Overmester fikk jeg det som vi kaller the Assembly Degree. Det er den graden som gir deg rett til å delta i IARAs møter. For å få denne graden må du ha blitt Past Nobel Grand (Eks Overmester på norsk). Men jeg ville jo gjerne ha de øvrige logegrader også. Og de logegradene fikk jeg i en Odd Fellow loge i Arizona. De logegradene som Odd Fellow brødrene har, kan enhver innviet Rebekkasøster også få.

– Dette er jo et annet system enn det vi finner i Europa. Da Rebekkalogene kom til Europa i 1870, hadde disse også

den samme ene graden som man fortsatt har i USA. Den som egentlig fikk en forandring på dette, ja faktisk gjennomførte en revolusjon, var Stor Sire Samuel Johnson som i løpet av kort tid omkring 1909 skrev ritualer med Innvielse og tre logegrader for Rebekkasøstrene slik at de rituelt ble likeverdige med Odd Fellow brødrene.

Alle mennesker i Odd Fellow Ordenen har jo også et sivilt og privat liv, og vi ber Linda Thompson fortell litt om denne siden av seg selv.

– Jeg er gift med min mann – Dairiel – og vi har sammen to barn. Min sønn, Lane, er 41 år og min datter, Lori, er 40 år. Vi har også tre barnebarn som vi gleder oss over.

Jeg har etter hvert fått mye arbeid i IARA. Som President skal jeg lede arbeidet til mine seks Storembedmenn. Og det er forventet en ganske omfattende reisevirksomhet til alle delstatene i USA og i Canada. Og så deltar jeg selvfølgelig på Sovereign Grand Lodge Meetings i egenskap av IARA-president. Ellers er jeg selvstendig næringsdrivende med en forretning hvor jeg produserer og selger forskjellige slags tekstiler, lappetepper, broderier til forskjellige slags formål. Og så underviser jeg i maling av landskaper og stillebens.

Og så har jeg gleden av å arbeide i en stor have. Og da strekker nok ikke tiden til mye mer.

Vi er interessert i å høre hvordan det daglige liv i en Rebekkaloge tar seg ut, hvordan den arbeider og hvor mange medlemmer den har.

– Min loge har i dag om lag 85 medlemmer og er over hundre år gammel, og ble stiftet i 1911. Vi har møter hver annen uke, og oppmøtet er vel vanligvis slik at en tredjedel av søstrene møter. Møtet starter med at Overmester kaller de fremmøtte til orden. Da har allerede Overmester forsikret seg at alle valgte og utnevnte Embedsmenn kjenner sine plikter.

Når møtet er kommet i gang, følger vi arbeidsritualene med de kjente poster som alltid skal være i et logemøte. Vi opprettholder også tradisjonen med å synge de kjente logesangene. Og så er vi opptatt av å repetere og minne hverandre om våre ordensforpliktelser og løfter.

Etter selve logemøtet er det et ettermøte med bespisning og en rekke sosiale aktiviteter. Ikke minst kan vi ha gode og informerende foredrag. I det siste har vi hatt en spesialsykepleier som har fortalt om behandling og omsorg for pårørende med Alzheimers sykdom. Det er kunnskap som stadig flere mennesker trenger å vite om. Og

vi har hatt en brannmann som har holdt foredrag om brannsikring av egen bolig.

I min egen loge har vi også engasjert oss mye i arbeidet i et hospice, altså et hjem som mottar døende for at de skal få en verdig livsavslutning. Her skal det være vakkert, harmonisk, vennlig og gis nødvendig palliativ behandling.

Odd Fellow Ordenen hadde på sitt største bare i USA om lag tre millioner medlemmer og den gang fire prosent av befolkningen. I dag er antallet kraftig redusert.

Vi vil gjerne vite mer om årsaken til denne nedgangen:

– Den gangen Ordenen var på sitt største, var også USA fullstendig annerledes enn i dag. Den gangen var arbeidsmarkedet todelt med hovedsaklig hjemmearbeidende kvinner. Vi var også langt mer spredd ut over hele landet med mange som arbeidet i landbruket.

Logen var et samlingssted for så mye den gang som det ikke er i dag. I dag er de fleste dobbeltarbeidende og det finnes en rekke sosiale plattformer som jeg ofte kaller elektroniske.

Den gamle samfunnsformen er forsvunnet, uten at vi har funnet noen god nøkkel til hvordan vi skal komme inn og appellere til den nye tid. Men skal vi samtale med tidens unge kvinner, må vi finne nye plattformer uten derved å forlate vår særegenhet.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

Linda Thompson viser frem et av sine håndarbeider.

REDNINGSSSELKAPETS VIKTIGSTE MANN

— *Erik Bye*

TEKST:
LARS-LUDVIG RØED

FOTO:
REDNINGSSSELKAPETS ARKIV

En ny biografi viser Erik Byes enorme posisjon og påvirkningskraft i Norge. For Redningsselskapet ble han ansiktet utad.

Den trehvite kisten står i Trefoldighetskirken i Oslo. En kirke som er stappende full denne oktoberdagen i 2004.

Familie og venner – og kong Harald, biskop Gunnar Stålsett, statsråder, stortingsrepresentanter, kringkastingsjefen, artister, kunstnere. En begravelse på statens bekostning, direktesendt på NRK TV. Da kisten bæres ut, spilles «Skomværsvalsen», og

kisten bæres av fire familiemedlemmer og de to skipperne på redningsskøyta «Erik Bye». Utenfor kirken står Redningsselskapets folk æresvakt i gule refleksvester. En time senere blåser samtlige skip under norsk flagg på alle verdens hav i fløytene. En siste hilsen.

– Erik Bye var en utrolig viktig støttespiller for Redningsselskapet. I en periode tror jeg han betød mer for oss enn hele administrasjonen og alle de andre, sier Lars Erik Hagen, tidligere informasjonssjef i Redningsselskapet.

– Han var rett og slett vårt ansikt utad i mange år, og han bidro enormt til vårt gode omdømme, forteller Hagen som hadde gleden av å reise med Erik Bye til en rekke små og

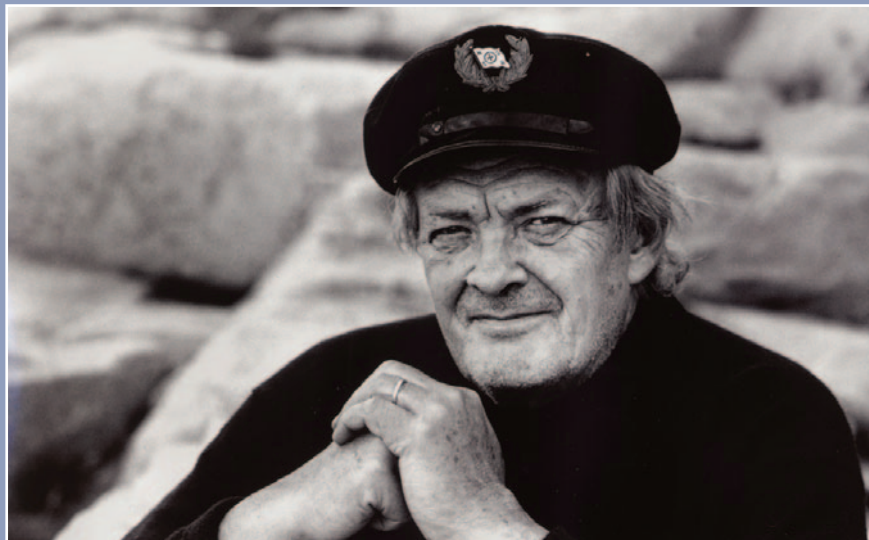
større steder langs hele norskekysten. Der Erik Bye sang og fortalte på Redningsselskapets arrangementer – og ikke minst snakket med folk.

SNAKKET MED ALLE

Denne høstens store og kritikerroste biografi om Erik Bye, skrevet av Asbjørn Bakke, viser til fulle at den storvokste Erik hadde et unikt talent til å få kontakt med mennesker i alle samfunnslag. Over hele Norge – og verden. Et talent som han fikk vist gjennom mange tiår i NRK, både i radio og TV og på utallige scener. Ikke minst hadde Erik sans for sliterne, de som sjelden fikk oppmerksomhet, og de som stilte opp for andre. Og særlig skulle sjøfolk få en spesiell plass i hans gode hode og store hjerte.

Men det sto ingenting skrevet i stjernene om at Erik Bye skulle bli en sjøens mann. Han ble født i New York der hans far i noen år livnærte seg som operasanger. Da familien vendte hjem til Norge, havnet vesle Erik først på Majorstuen, så midt i jordbruksdistriktet Ringerike. Båt fikk han først i voksen alder.

Da Erik Bye i en periode vendte tilbake til USA som ung mann, jobbet han bl.a. på en mudderpram. Han fikk innblikk i en røff, fascinerende kultur, og han møtte sjøfolk som hadde vært med i to verdenskriger. De hadde sterke fortellinger å by på. Men han så også at yrket «sjømann» var sett ned på, dessuten at hav- og kystkulturen ikke ble tatt vare på. Samtidig var jo Norge et sjøens folk, her var både mange sjømenn og mange fiskere – og deres familier. I all sin ferd var Erik Bye en engasjert mann. Nå fant han en kampsak, noe å rette lyset – og mikrofon og kamera – mot. Gjennom hele livet skulle han vende tilbake til sjøens folk; fiskere, sjømenn, de som ventet hjemme, krigsseilere, redningsskøytene og deres mannskaper.

INNSAMLING PÅ DIREKTEN

21. februar 1959 blir det første «Vi går om bord»-programmet sendt i norsk radio. Et viktig tema er historien om stålbarken «Skomvær», og den gamle skipsklokken fra «Skomvær» klinger for første gang i radioen. Det skal bli mange gjenhør, og Skomvær skal bli et begrep i hele Norge. Raskt blir «Vi går om bord» radioens mest populære program. På lille julaften 1959 er det opp-tak til julaften-spesialen av program-met. I studio har Erik Bye besøk av Ole W. Nilsen, veteran skipsper på red-ningsskøyta «Ulabrand II»:

«Jeg har fått en idé mens vi har stått her og snakket,» sier Erik – og fort-setter: «Jeg tenker at vi skal foreslå det at vi her i «Vi går om bord» i løpet av året som kommer rett og slett skal bygge oss en båt. Vi skal bygge oss en redningsskøyte. Den skal få hete «Skomvær II», og vi skal være ferdig med den til neste jul. Hvordan vet jeg ikke, men vi skal greie det,» sier Erik. Til stor applaus.

Der og da, uten å ha forberedt noen andre, og slett ikke sine NRK-sjefer, har Erik Bye lansert en lands-omfattende innsamlingsaksjon. Den blir en kjempesuksess. Bedrifter stiller opp med motorer, autopilot, ekkolodd, elektrisk utstyr. Fra hele landet strøm-mer penger inn. Innen sommeren er byggesummen i boks. Halvannen million kroner, det tilsvarer 18 millioner i dag.

En av innsamlerne er Jan Ydalus. Han har nettopp begynt i Redningssel-skapet, nå blir han oppringt av Erik Bye og bedt om å komme til NRK for å ta imot penger der. Oppdraget resulterer i et livslangt vennskap.

– Gudbedre hva Erik har samlet inn av penger til oss! sier en blid Jan Ydalus i dag, han har passert 90 år.

Selv ble han etter hvert generalsek-retær i Redningsselskapet, og noe av jobben besto i å holde nær kontakt med Erik Bye.

– Vi reiste over hele landet. Arran-gementene var mange. Erik stilte opp, han sang og fortalte, var seg selv. Han syntes det var en glede, han var positiv og glad i mennesker. Han var en av gutta våre, han var Redningsselskapets mann, sier Ydalus.

Allerede 11. juni 1960 sjøsettes red-ningsskøyta «Skomvær II». Skøyta er ikke bare fullfinansiert. Asbjørn Bakke kaller den i sin bok «en seilende gave-pakke fra hele landet», full som den er av innsendte kunstverk, hjemmesydde puter, sengetepper, tauverk, nyttegen-stander.

Den nære kontakten mellom Erik Bye og Redningsselskapet skal altså vare fram til hans død i 2004. Ingen har tall på hvor mange arrangementer han har vært med på, hvor mange basarer han har kastet glans over, hvor mange penger han har bidratt til å samle inn. Men en ting er sikkert: For Erik Bye selv handlet det ikke om penger.

– Jeg kan ikke huske at han noen gang fikk honorar. Aldri! Han ville ha nektet hvis vi hadde spurt ham. Vi be-talte jo reiseutgiftene hans, det skulle bare mangle, men penger var han aldri interessert i, forteller Jan Ydalus.

FELLES NYTTE

Men Redningsselskapet kunne bistå med noe annet enn penger. Erik Bye levde hardt og intenst. Han sa aldri nei til en fest, å gå tidlig til sengs skulle aldri bli hans stil.

– Han hadde behov for å kople av i blant, og da hjalp vi til med å finne noen fritimer for ham. Vi hadde i flere år vårt hovedverksted i Kristiansund, både der og andre steder hadde vi ham

med. Og så tok vi jo vare på båten hans, da, forteller Jan Ydalus.

Båten het «Prøven», en sjarklig-nende, ombygd liten ferge på 36 fot. Den skulle bli landskjent gjennom Erik Byes dikt og skrivestykker der han fortalte om hvilken ro og glede timene om bord ga ham. Og bildet av en ubarbert, smilende Erik i vinduet på styrhuset ble nærmest ikonisk. Så å si alltid stilte han også med skipperlua på, den var utstyrt med RS-emblemet.

– Han var en sjøens mann, men ikke noen direkte sjømann. Så vi var veldig imøtekommende når det gjaldt båten hans, sier Jan Ydalus.

EGEN SKØYTE

Ordene «båten hans» skal i 1997 få et nytt innhold. Etter en intensivt RS-innsats i tråd med at Erik Bye trapper ned jobben i NRK, og etter bl.a. en ny NRK-innsamlingsaksjon til to nye red-ningskryssere i 1973, finner både styret og administrasjonen i Redningssel-skapet ut at han bør hedres med en egen båt.

– Alle var helt enige, og det hadde vært snakket om det lenge, minnes Jan Ydalus.

1. november 1997 sjøsettes «Erik Bye», RS 113, i Kristiansund. En lands-omfattende innsamlingsaksjon har fi-nansiert skøyta (som stadig er i drift), og den omtales som «et teknologisk vidunder». Jan Ydalus, som noen år tid-ligere var blitt pensjonert, blir oppringt av sin gamle venn:

– Erik var utrolig rørt. Han syntes det var veldig hyggelig med en slik heder, men han ville egentlig si nei. Så da han ringte meg, måtte jeg over-bevise ham om hvor mye han hadde betydd. Han var beskjeden også, vet du. Det var rørende.

REBEKKA I SENTRUM

SEMINAR I REGI AV REGIONALT ODD FELLOW AKADEMI VESTFOLD

BILDET OVER: Rådsmedlem Turid Tuft (t. h.) takker og gir gaver til foredragsholderne.

Hendrichs. Turid Tuft ønsket dem spesielt velkommen, mens hun påpekte at dette hadde vi gledet oss til. Det var første gang er slikt seminar og foredrag med Rebekka som tema ble holdt i Norge.

HVA VAR OPPRINNELSEN?

Stor Kapellan Virik fikk først ordet. Hans del av foredraget hadde overskriften: «Rebekkagradens opprinnelse. Amerikansk del». Hans utgangspunkt var nytt og interessant: «Var Mrs Wildey en Rebekkah?» Han tok for seg de ulike Grand Sires for- og motargumenter til en egen Rebekkagrad. På den tiden hadde ikke kvinner stemmerett, ei heller retten til å eie. Så en del brødre var forut for sin tid! Argumentene deres var at budordene og formålsparagrafen passet like godt for kvinner som for menn, da som nå. Lovkomiteen var delt da det endelig kom opp i Sovereign Grand Lodge i 1850. Mange var mot, men etter Schyler Colifax' innlegg ble det vedtatt med knappst mulig flertall. Dette var interessant, og til slutt kom svaret: «Mrs Wildey var neppe en Rebekka». Hun kom fra staten Maryland som var en av de siste til å innføre Rebekkagraden.

Etter dette foredraget ble det servert en nydelig lunsjtallerken med en god kopp kaffe etterpå.

REBEKKASØSTRENE INNTAR EUROPA

Stor Redaktør fikk så ordet til sitt todelte foredrag: «Rebekkasøstrene kommer til Europa» og «Rebekkasøstrene kommer til Norge»

Han tok for seg kvinnes situasjon i Europa på den tiden Rebekkagraden ble tatt opp og stemt over i Amerika. Kristendommen dominerte, og i den er likeverd viktig, men funksjonsdelingen var dominert av menns oppfatning. Suffragettene ble nevnt. De har betydd mye for kvinnefrigjøringen og dermed kvinners rettigheter. Tyskland var det første landet som stiftet en Rebekkaloge, Rebekah loge no 1 Einigkeit i Berlin 1872. I Skandinavia stiftet Danmark i 1881, Rebekkaloge nr 1 Caroline Amalie. Norge stiftet den første i 1909 Rebekkaloge nr 1 Sct:a Sunniva i Oslo. Sverige derimot fikk sin første Rebekkaloge så sent som i 1967. «Kvinnebladet Urd» hadde i 1902 en

HVALFANGERMONUMENTET I SANDEFJORD: Et av Vestfolds mer kjente og severdige landemerker.

Inne var det varmt og godt. Logesalen var rigget som foredragssal. NOFA-Vestfold inviterte. Syttiseks brødre og søstre fra distrikt 8 innfant seg denne lørdagen. Så åpnet vi det første seminaret i sitt slag.

Rådsmedlem og leder av NOFA-Vestfold Turid Tuft ønsket alle velkommen før vi sang NOFA-Vestfolds distrikts sang, forfattet av

Eks Stor Vakt Brita Leganger Johnsen. Lederen presenterte så de to foredragsholderne, Stor Kapellan Dag Virik og Stor Redaktør Kjell-Henrik

En oppmerksom forsamling som fikk mange og nye informasjonen.

artikkel om Odd Fellow og nevnte da den åpne dør for «kvindene». Stor Redaktør tok for seg historien i Norge fra Stavanger i 1899 til den organisatoriske likestillingen i Oslo 2001. Foredraget inneholdt en tydelig markering om retning mot likestilling. En flott og lærerik dag for oss som var tilstede.

Foredragsholderne ble behørig takket med litt godt å kose seg med og en stor applaus.

HVOR GÅR VEIEN VIDERE?

Dette var NOFA-Vestfolds tredje store samling. Den første 18. mars 2017 da Stor Sire Morten Buan installerte Regionalt Odd Fellow Akademi Vestfold som det tredje i landet med mer enn hundre brødre og søstre i salen.

Den 4. november 2017 ble det første seminaret i NOFA-Vestfolds regi avholdt. Åttifem brødre og søstre var tilstede. Seminarets tittel var «Logesalens Symbolikk og innredning». Disse interessante foredragsholdere og temaer ble presentert: Stor Redaktør Kjell-Henrik Hendrichs «Ordenens rituelle univers og regelverket for Ordenens logesal», Arkitekt og Eks OM Tore Staver «Logesalens arkitektoniske utfordringer, form, farge og virkninger»; Eks DSS Kari Ringstad «Rebekkasøstrenes bruk av logesalen og de rituelle rom» og SDSS Randulf Meyer «Odd Fellow brødrenes bruk av logesalen og de rituelle rom». Stor Redaktør Kjell-Henrik Hendrichs avsluttet med «Logesalens forbilder og idemessige bakgrunn».

Til høsten blir det nok et seminar. Vi håper det også blir et historisk tema og vil interessere mange brødre og søstre.

*Tekst og foto: Inger Hefte Kvilhaug
og Brita Leganger Johnsen*

Turid Tuft ledet Rebekkaseminaret med fast og god hånd.

REBEKKASEMINAR I ARENDAL 20. OKTOBER

NORSK ODD FELLOW AKADEMI AGDER arrangerer samme seminar som dette i Sandefjord i Arendal den 20. oktober 2018. Akademiet oppfordrer spesielt Odd Fellow brødre til å delta på dette seminaret. Nærmere opplysninger kan få ved henvendelse til Eks DSS Tom Schulz, email tomschulz@online.no eller telefon 916 25 964.

REDAKTØRSKIFTE

I «DE TRE KJEDELEDD»

Stor Sire Morten Buan og mangeårig redaktør av «De Tre Kjedeledd» Kjell-Henrik Hendrichs i samtale om fremtiden til Odd Fellow Ordenens publikasjon.

Det første nummer av Norsk Odd Fellow Blad kom i april 1923 og var Odd Fellow Ordenens første magasin. Det ble utgitt som et privat foretak av Stor Sire Samuel Johnson og bror av loge nr. 1 Norvegia, boktrykker Arne Olsen. Gjennom årene har magasinet gjennomgått store forandringer, og hatt en rekke redaktører. Stor Sire Morten Buan har fått beskjed om at magasinet redaktør gjennom de siste 23 år nå slutter ved årsskiftet. De Tre Kjedeledd har bedt Stor Sire komme med sine tanker på bladets fremtid.

Om fem år har «De Tre Kjedeledd» kommet ut i hundre år. Er det fortsatt grunn for Odd Fellow Ordenen å gi ut et tidsskrift på papir?

– Ja, jeg tror nok at papirutgaver vil bestå i mange år fortsatt. Selv om

mange aviser forsvinner, er det skriftlig stoff som man trenger å ha på papir. Magasiner som De Tre Kjedeledd er en type stoff det er godt å ta frem lese litt, reflektere og ta frem igjen. Jeg tror dette er et godt tillegg til nyhetsopp-slag gjennom nettaviser og elektroniske media. Vi leser jo fortsatt med interesse Norsk Odd Fellow Blads ut-gaver fra 50, 60 og nesten 100 år til-bake.

– Nye plattformer og medier får stadig større plass i formidling av informasjon og kunnskap. Hvordan ser du for deg at fremtidens ordensmagasin skal ta seg ut?

– Videreutvikling av medier vil komme der vi stadig må tilpasse oss de ulike muligheter kommunikasjonskanalene gir. Vi må hele tiden fornye våre hjemmesider på internett, vår bruk av de sosiale medier og videreutvikle nettavisen. Men mer etisk og dyptgående stoff vil ha sin plass i papir-utgaver.

Det er en annen type og mer varig

kunnskap. Vi leser fortsatt tekster som er mange tusen år gamle. Og Odd Fellow Ordenen preges jo nettopp av tidløse verdier.

– Hvilke utfordringer vil en ny redaktør stå overfor?

– Det å tilpasse magasinet til sin tid og skape et lesverdig magasin som treffer våre medlemmer er og vil bli viktig. Jeg tror det blir nødvendig å finne en del faste bidragsytere for å få et mangfold, og samtidig både finne rom for de mer nyhetspregede artikler som kan ha almen interesse, men også mer dyptgående artikler som bør prege en verdibærende Orden

– Hvilken målgruppe henvender du deg til når du skal ansette en ny redaktør?

– Her er det viktigere å se etter interesse og bredde fremfor en smal målgruppe når en ny redaktør skal ansettes. Det er naturligvis viktig at en redaktør skriver godt. Men vel så viktig er det at en redaktør ser og utvikler DTK til et magasin som er med på å bevisstgjøre og utvikle våre medlemmer. Det er først og fremst et internt magasin for de medlemmer vi har og der stoffet skal bidra til hvert enkelt medlems refleksjon og utvikling. Og så må man være klar over at redaksjonsstaben er liten og arbeidet krever stor selvstendighet og initiativ.

– Hva skal den som måtte være interessert henvende seg for å melde sin interesse?

– Den som er interessert i et slikt arbeid, kan henvende seg til meg på telefon eller mail. Og så tar vi der derfra.

Intervju: Kjell-Henrik Hendrichs

SAMARBEIDER FOR Å GI BARN *trygghet*

SAMARBEIDER FOR Å GI BARN I AMBULANSE TRYGGHET

Fem loger i Hedmark samarbeider for at Bamsen «Oddbjørn» skal gi barn trygghet i situasjoner der de er involvert i hendelser hvor ambulanse må hente enten barnet selv eller pårørende.

Det er de fem Rebekka- og Odd Fellow logene Maud, Kirsten Flagstad, Eystir, Heidmork og Hermann Anker som samler inn penger slik at alle ambulansene i Ambulansetjenesten SI Midt-Hedmark kan ha slike bamser til utdeling.

Ambulansetjenesten SI Midt-Hedmark omfatter ambulansestasjonene i Moelv, Hamar, Elverum, Rena, Åsnes, Trysil og Drevsjø. Totalt kjøres det over 20.000 oppdrag i Midt-Hedmark i året.

– Det er veldig hyggelig og fint å kunne dele ut slike bamser i situasjoner som er vanskelig for barn. Det er heldigvis ikke ofte vi har med oss småtasser, men det skjer jo, sier Per Morten Roppaugen, områdekoordinator for Ambulansetjenesten SI Midt Hedmark.

– «Oddbjørn» har vært et etterlengtet «redskap» som vi kan benytte oss av med barn som pasient eller pårørende. Vi som skal hjelpe og gi rett behandling i vanskelige situasjoner, kan bruke Oddbjørn til å opparbeide den tilliten til barnet som vi trenger, sier Roppaugen.

Han forteller at det vil ligge to bamser i hver ambulanse til enhver tid, og at de på Hamar har hatt disse i bilen siden nyttår.

– En bamse har allerede fått ny eier, forteller Roppaugen, som på vegne av Ambulansetjenesten SI Midt-Hed-

mark takker for at de får Oddbjørn-bamsene med på laget.

– Hittil har vi delt ut 80 bamser til ambulansetjenesten, forteller Randi Løviknes, overmester for Rebekkaloge nr 108 Kirsten Flagstad.

– Roppaugen forteller at Ambulansetjenesten seksjon Hamar/Moelv har dekningsområde i Ringsaker, Hamar, Løten og Stange.

Funksjonsfordelingen er mellom sykehusene på Hamar, Elverum, Gjøvik og Lillehammer. Innbyggere i dekningsområdet er cirka 92.000. I 2017 hadde ambulansene i dette området 10.488 oppdrag, og de kjørte 443.824 kilometer. Hamar har fire ambulanser på dag, tre på kveld og to på natt. I Moelv er det en døgnbemannet ambulanse. Det er 44 fast ansatte, hvorav 12 er på deltid.

*Tekst og foto:
Rita Hagelund Harildstad*

Leif Nordnes, loge Eystir, Randi Løviknes, loge Kirsten Flagstad, Margit Jære, loge Kirsten Flagstad, Gunn Torill Fossum, loge Maud, Erik Gjestvang, loge Heidmork og Stig H. Jacobsen, loge Hermann Anker overrekker her bamser til Per Morten Roppaugen områdekoordinator ved Ambulansetjenesten SI Midt Hedmark.

TAKK FOR TILLITEN!

Takk for tilliten dere har vist meg ved å velge meg som søster Dep. Stor Sire på Storlogemøtet. Jeg gleder meg til å ta fatt på oppgaven og håper jeg kan fylle embedet med godt innhold, gode relasjoner og en positiv Ordensopplevelse.

Jeg vil takke avgåtte søster Dep. Stor Sire Toril Grundtvig Skougaard for den flotte innsats hun har gjort for loger og leire landet rundt. Som DSS har jeg, som alle de andre, alltid fått den hjelp og støtte vi har bedt om. «Din Ordenskunnskap er stor, ditt vinnende vesen gjør oss trygge når du har hatt instruksjon og veiledning. Takk Toril.»

Vi går nå inn i en spennende periode med 200 årsjubileum for Ordenen, avslutning av Landssaken og overrekkelsen Odd Fellow III. Det blir et festår med alle de arrangementer som det legges opp til landet rundt. Vi liker jubileer. De bringer så mye glede og positivitet med seg. Det er da vi søstre og brødre får vist hverandre det gode Ordensliv med vennskap, glede og samhold. Som ellers i livet ser jeg på disse opplevelser som en nødvendighet, en inspirasjonskilde til å leve det gode Ordensliv i hverdagen. For hverdager er det flest av. Det er disse vi skal fylle med positivt innhold fra vår formålsparagraf og våre budord.

Stor Sire Morten Buan har valgt et godt motto for perioden: «Forandre for å bevare». Etter å ha sittet i Storlogens utvalg for Styrkelse og Ekspansjon, ser jeg helt klart at vi alle har et stykke arbeid å gjøre her. Hvordan skal vi fremover fylle opp møtene våre med nye, unge søstre og brødre? Til disse unge skal vi overføre våre tradisjoner, men også fornye oss for å ivareta den neste generasjon. Denne utfordringen er hverdagen hos de fleste. Vi strever for å få det til. Mange er godt i gang, det er mye positivt å gripe fatt i. På Sørlandet har vi en bror Eks OM som poengterer viktigheten av engasjement og entusiasme i Ordensarbeidet. Får vi til dette i vår Ordenshverdag, klarer vi alltid å løfte i flokk. Jeg gleder meg til å gjøre dette sammen med dere.

Ledelsesprosjektet Den Gode Overmester går inn i sin andre pilotperiode. Som fagansvarlig i Region Sør ser jeg den positive effekten programmet har vist. Det har gitt de påtroppende Overmester en solid kunnskap om Ordenen, verdiene og ikke minst en trygghet til å lede møtene med de mange utfordringer OM møter i logene. Jeg er glad for at flere nå får være med i piloten. Prosjektet er absolutt med på å styrke vår Orden i fremtiden.

Deputert Stor Sire Selle Marie Horntvedt

Foto: Arne Glomdal

Norsk Odd Fellow Akademi har gitt oss et løft på mange områder. Her kan søstre og brødre utfolde seg med prosjektoppgaver som kan bane vei for en fornyet fremtid. Det er mange kreative, kunnskapsrike medlemmer som har mye å bidra med slik at vi kommer oss videre. Dette er NOFAs indre arbeid. Symposiene, foredrag og seminarer i de regionale Akademier er for alle. Jeg gleder meg med den utviklingen NOFA har hatt til nå. Det går fremdeles bare i positiv retning her.

Som nytt medlem av Storlogens embedskollegium har jeg tanker om å være med i «det gode kollegiet» Jeg har tro på eksemplets makt. Vi ønsker å forme gode kollegier ute i enhetene. Jeg ser frem til å arbeide sammen med de andre valgte og utnevnte embedsmenn i Storlogen. Jeg er sikker på at vi sammen med Stor Sire Morten Buan klarer å være det kollegiet som Ordenen fortjener.

Søstre og brødre rundt i landet gjør en fabelaktig innsats og fortjener å bli sett og hørt for det arbeid som gjøres.

Jeg håper å kunne treffe dere på hjemmebane, lære og se det arbeid som utføres og forhåpentligvis spre litt engasjement og entusiasme.

Å være en Rebekka søster er en livsstilsform. Verdiene våre skal prege oss som mennesker. Den Gylne leveregel uttrykker verdiene «Medmenneskelighet, Gjensidig respekt, Toleranse og Fellesskap». Å omskape dette til handling gjør at vi hver dag må være oss bevisst vårt levesett. Vi må øve oss i å være et godt medmenneske.

Vi er heldige som har disse verdiene, som får etisk påminnelse gjennom vårt logeliv.

Vår utadrettet virksomhet viser at vi bryr oss om hverandre og mennesker i vanskelige situasjoner. Når Landssaken blir avsluttet tror jeg nok at givergleden til diverse lokale organisasjon igjen vil trappe opp.

Jeg ønsker dere alle en riktig god sommer, gode feriedager og godt samhold med familie, venner og Ordenssøsken!

Selle Marie Horntvedt

Fakta om Ordenen

- Den første Odd Fellow loge i vår Ordensgren ble instituert 26. april 1819 i Baltimore i staten Maryland i USA. Den fikk navnet Lodge No: 1 Washington
- Den første Odd Fellow leir ble instituert 6. juli 1827 i Baltimore, USA. Den fikk navnet Encampment No: 1 Jerusalem
- Vår Ordensgren kom først til Tyskland i 1870
- Vår Ordensgren kom til Danmark i 1878
- Den første norske Odd Fellow loge, nr. 1 Noreg, ble instituert i Stavan-ger 26. april 1898
- Den første norske Rebekkaloge, nr. 1 Sct.a Sunniva ble instituert i Kris-tiania 28. mai 1909
- Den første norske Odd Fellow leir, nr. 1 Norge, ble instituert i Kristiania 3. november 1919
- Den Norske Storloge ble instituert i Kristiania 7. august 1920
- Det Norske Rebekkaråd ble in-stituert i 1933 og fungerte frem til 2001
- Den første norske Rebekkaleir, nr. 1 Oslo, ble instituert i Oslo 26. april 1980

Status

Odd Fellow Ordenen
i Norge har pr. 13. juni
2018:

- 156 Odd Fellow loger
- 132 Rebekkaloger
- 28 Odd Fellow leire
- 26 Rebekkaleire
- 11 683 Odd Fellow brødre
- 10 552 Rebekkasøstre
- Totalt 22 235

Ordensquiz

15 spørsmål

1. Hvilket nummer i rekken er årets Storlogemøte?
2. Hva het den første Presidenten i Rebekkarådet i Norge?
3. Hvilke to norske loger fylte 100 år i 2013?
4. Når ble leirinstitusjonen opprettet i USA?
5. Hvilken norsk Stor Sire har hatt lengste funksjonstid?
6. Hvem er nåværende Sovereign Grand Master?
7. Hva er det motsatte av altruisme?
8. Hvem er den nåværende IARA-president
9. Når ble den første, norske Odd Fellow leir instituert?
10. Når ble Den Norske Storloge instituert og av hvem?
11. Når ble den første Rebekkaleir instituert?
12. Hva heter og hvor finnes den andre Rebekkaleir i Norge?
13. Hvor og når skal Norsk Odd Fellow Akademis neste symposium arrangeres?
14. Hvem trykket Norsk Odd Fellow Blad de første årene fra 1923?
15. Hva er navnet på den svenske Odd Fellow Ordenens publikasjon?

Sentral kilde for spørsmål og svar: Kjell-Henrik Hendrichs: Odd Fellow Ordenens historie – det internasjonale perspektiv, bind I.

1. Nr. 24. Det første var 7. august 1920.
2. Signe Mohn som satt fra 1933 til 1945.
3. Rebekkaloge nr 2 Urania og Odd Fellow loge nr 2 Eidsvold.
4. 6. juli 1827 i Baltimore, USA med John Boyd som Hovedpatrark.
5. Johan Middelhon med funksjonstid fra 1936 til 1949.
6. Sovereign Grand Master John A. Miller sr.
7. Egoisme.
8. IARA-president Linda Thompson.
9. I Kristiania 3. november 1919.
10. I Kristiania 7. august 1920 av den danske Stor Sire Petrus Beyer.
11. I Oslo 26. april 1980.
12. Rebekkaloge nr 2 Borg i Sparpsborg, instituert 22. september 1984.
13. Fra 14. til 16. juni 2019 i Stavan-ger.
14. Boktrykker Arne Olsen, bror av loge nr 1 Norgeia.
15. SOFT – Svensk Odd Fellow Tidning.

SVAR:

ODD FELLOW TOR

BRANSJE/FIRMA	KONTAKTPERSON	TELEFON	E-POST	POSTNUMMER
ANLEGGSGARTNERMESTER				
Håkon Bjørndal	Håkon Bjørndal	977 92 177	haakon@bjorndal.com	5525 HAUGESUND
BEGRAVELSESBYRÅ				
Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90		5147 FYLLINGSDALEN
BILGUMMI				
Western Bilgummi AS	Kjell Western	32 22 74 00		3400 LIER
BILSALG				
Nymo Bil AS	Kjell Nymo	75 50 79 00	post@nymobil.no	8041 BODØ
BRANNUTSTYR				
Braco AS	Einar Glenthøj	32 22 66 70		3420 LIERSKOGEN
BUSSTRANSPORT/REISEARRANGØR				
Turistbussen Ålesund	Geir Gjerde	70 14 33 16	geir@turistbussen.no	www.turistbussen.no
FERIE OG FRITID				
Drømmeboliger i Spania til leie	Terje Olsen	911 08 100	www.casa-as.no	1617 FREDRIKSTAD
GRAFISK ARBEID				
Njord Kompetanse	Jon Esben Johnsen	948 71 810		1344 HASLUM
HOTELL				
Bardu Hotell	Patricia Sørensen	77 18 59 40		9365 BARDU
Mosjøen Hotell AS	Bård Bergrem	75 17 11 55		8651 MOSJØEN
KRANER OG LØFTEUTSTYR				
Munck Cranes A/S	Ola Skrondal	915 99 605	ola.skrondal@munck-cranes.no	
MALERMESTER				
Velde s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	909 67 115	janerik@veldes.no	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTER				
Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H. Hernes	62 81 49 23		2212 KONGSVINGER
REGNSKAP				
Administrasjon og Datatjenester AS	Tor-Petter Stensland	53 65 19 20		5750 ODDA
REISEBYRÅ				
Oppland Arrangement AS	Anders Lunde	61 12 06 00	www.opplarr.no	2890 ETNEDAL
RENSERI/VASKERI				
Marthes Renseri Trøndelag	Sivert Lian Opdahl	406 01 020	www.marthes.no	7000 TRONDHEIM/7500 STJØRDAL
RØRLEGGER/VARMEPUMPER				
Porsgrunn Rørleggerforretning A/S	Jens-Petter Engh	35 93 09 00		3917 PORSGRUNN
Tindeland Rør – Aut. Rørlegger	Arne W. Tindeland	971 81 350		5500 HAUGESUND
Rørlegger Geir Sirnes AS	Christian Sirnes	52 80 60 70	firmapost@geir-sirnes.no	5525 HAUGESUND
SNEKKER				
Jøndal & Hoff A/S	Jan Jøndal	67 98 05 20		1472 FJELLHAMAR
STORKJØKKENUTSTYR				
Storkjøkkenservice a/s	Kjell Bjørnar Wennevik	934 62 550	kjell@storkjokken-service.no	7725 STEINKJER
TANNLEGE				
Tannlege MNTF Kristian Lunde	Kristian Lunde	22 83 05 10	www.tannlegelunde.com	0161 OSLO
TEKNISK GUMMI OG TRANSPORTBÅND				
Industriegummi	Kristian Hausken	52 83 80 95	gummihausken@gmail.com	4260 TORVASTAD
TRAFIKKSKOLE				
Gerds Trafikkskole a/s	Gerd Johnsen	51 89 31 90	gerd@gerds.no	4013 STAVANGER
UR/KLOKKER				
Lervik Ur AS	Knut J. Lervik	52 70 03 50	post@lervikur.no	5528 HAUGESUND

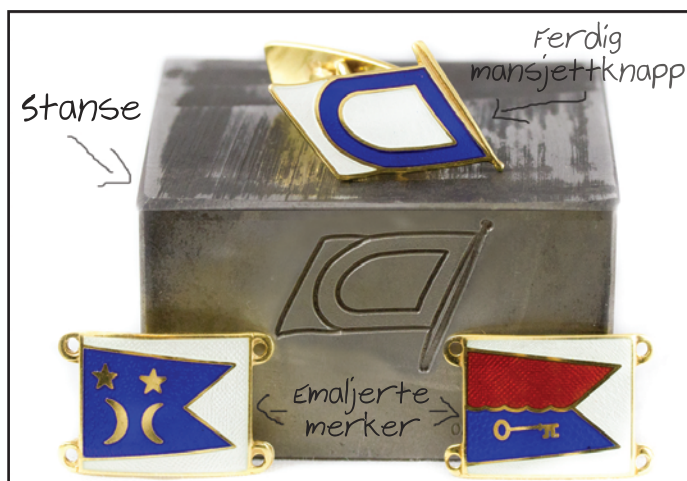
TORGET

ANNONSERING • ADRESSEFORANDRINGER •
OPPSIGELSER • ENDREDE PERSONDATA OSV. •

HENVENDELSE TORILL.SOLLI@ODDFELLOW.NO

DE TRE KJEDELEDD

HAR **LEDIG Plass** FOR NYE ANNONSØRER!

Opro Produkter AS kan lage merker av det meste: en skisse, en loge eller et bilde. Vi hjelper firmaer og andre aktører frem til en tilfredsstillende løsning. Så snart en stanse har blitt laget, står kunden fritt til å lage hva de vil: pins, mansjettknapper, anheng, skjorteknapper og så videre. Vi produserer det meste av Insignier til Odd Fellow Ordenen, og pleier et nært samarbeid med Odd Fellow Utstyr.

Ta kontakt for mer informasjon!

opro@opro.no

TRENGER DU NY LIVKJOLE? ELLER NYTT LOGEANTREKK?

Gjennom en av Europas ledende produsenter av livkjoler tilbyr vi et kvalitetsprodukt basert på de beste tilgjengelige materialer i 45 % ull og 55 % polyester. Vi leverer i str. 46, 48, 50, 52, 54, 56 og 58. Livkjolen leveres med sort vest og benklær til kun kr **2.490,-** + porto og oppkravsgebyr. **Full bytte og returrett.**

LIVKJOLE.NO
KVALITET TIL PRISBEVISSTE KUNDER

Bestill på: 24 timers ordrettelefon: 62 52 86 66

E-post: post@livkjole.no

Adresse: Livkjole.no, Postboks 6, 2301 HAMAR

www.livkjole.no

Livkjole.no drives og eies av TLC. © 2008-2018. TLC All rights reserved. TLC, Postboks 6, 2301 HAMAR

Artikler fra ODD FELLOW UTSTYR

Art. nr. 11088
Gilde kuvertkaraffel
(4 stk. i pakken)
Kr. 800,-

Art. nr. 11006
Stearinlys
m/kjedeledd
i rødt,
høyde 10 cm
Kr. 35,-

Art. nr. 11025
Rødt slips i silke
m/kjedeledd
Kr. 150,-

Art. nr. 11003
Regaliefutteral br.
Art. nr 11004
Regaliefutteral str.
Kr. 295,-

Art. nr. 11085
Pashmina-sjal i ull/silke
m/kjedeledd
Kr 525,-

MODERNISERING AV NETTBUTIKKEN TIL ODD FELLOW UTSTYR

Nettbutikken til Odd Fellow Utstyr er nå fornyet og modernisert. Alle privatkunder vil nå måtte betale sine varer ved bestilling. Privatkunder må bruke et debetkort slik som Visa eller lignende ved betaling. Loger/leire vil fortsatt kunne bestille varer og få disse levert med faktura. Odd Fellow Utstyr oppfordrer imidlertid enhetene til å gå over til bruk av debetkort ved kjøp av utstyr.

Nettbutikken til Odd Fellow Utstyr vil med denne moderniseringen fremstå som en nettbutikk på lik linje med alle andre nettbutikker. Odd Fellow Utstyr vil bestrebe seg på at leveringstiden fortsatt skal være så kort som overhodet mulig.

De artiklene som i dag har leveringstid er Rebekkaringer og lenkninger for søstre og brødre. Disse vil det fortsatt være leveringstid på, men vi vil prøve å få den ned til ca. 2-3 uker.

Hvite skjorter og livkjoleskjorter i størrelser utenom de mest vanlige (Str. 39-45), vil det fortsatt kunne være leveringstid på.

Med broderlig hilsen

Kjell Bakken
Kansellimedarbeider

Art. nr. 11014
Feste for nåler Rebekka
Kr 165,-

Art. nr. 11039
Slipsnål sølv/emalje
Kr 615,-

Art. nr. 11037
Belte i skinn
Kr 475,-

Art. nr. 11013
Feste for veteranjuveler
Kr 165,-

KJÆRE LESER...

Det hender for de beste av oss at vi gjør gale ting uten at vi verken mener eller ønsker det. Den som kommer nærmest en erkjennelse av og en spissformulering omkring det er Paulus fra Tarsus når han sier: **«Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg.»**

Da vi fikk Nominasjonsnevnd i Storlogen i 1958, var det selvfølgelig for å få en bedre, klarere og konflikttdempende nominerings- og valgprosedyre.

«Det skal være godt gjerde mellom gode granner» sa man i gammel tid, vel vitende om at uklare grenser og utydelige plasserte merkesteiner kan være kimen til mange fryktelige og ødeleggende konflikter.

De valgprosedyrene som ble laget fra 1958 og fremover, tok ikke høyde for, eller tenkte muligens ikke over, at delegater fra alle landets distrikter ikke kjenner alle landets Odd Fellow medlemmer.

Fra 1945 og frem til århundreskiftet vokste vår Orden fra om lag to tusen til tyve tusen medlemmer. Å holde noen personlig oversikt over alle disse medlemmene er ganske umulig. Det som var svakheten i det gamle nominasjonssystemet var situasjonen ved annen gangs nominasjon som kom på Storlogemøtets annen dag. Da kunne det bli nominert kandidater på såkalt «benkeforslag» som ikke var kjent for de fleste delegater. Det som må være en grunnleggende forutsetning for et godt valg er at alle kandidater som stiller opp er godt kjent av alle som skal stemme.

Satt litt på spissen var situasjonen tidligere at Nominasjonsnevndens kandidater var godt kjent av alle delegatene på forhånd. Mens de som ble nominert under møtets annengangs nominasjon og umiddelbart før valget, kunne være totalt ukjente for de fleste delegater. Nye kandidater fungerte som et slags «troll i eske». Dette skapte grobunn for mistanke om en usunn og skjult argumentasjon og mulig fraksjonsdannelse, påstander om kupp, intrigemakeri og urent spill. Vi fikk et skoleeksempel på påstanden om «at der informasjonen slutter, starter ryktene».

En slik situasjon har aldri vært intensjonene til dem som formulerte de tidligere prosedyrene. Vi ser tydelig at prosedyrer som er velegnet i loge og leir, har vist seg dysfunksjonelle i Storlogesammenheng.

Jeg har hatt gleden av å delta i seks Storlogemøter med det siste nå i 2018. Jeg har ved selvsyn og samtaler opplevd

Foto: Arne Glomdal

hvor uheldige de gamle prosedyrene fungerte, hvor mye mistenksomhet de skapte og hvor mye bitterhet som oppsto i kjølvannet av dem.

Med de nye valgprosedyrene som ble gjennomført nå for første gang, er alle kandidater, både Nominasjonsnevndens og de som kommer inn senere, presentert på lik linje. Alle delegatene er fullt ut informert i god tid, kan foreta sine undersøkelser, foreta ønskelige sonderinger og gjøre seg opp sin mening om hva som er til Ordenens beste. Med denne bakgrunnsinformasjonen kan også valget foretas på Storlogemøtets første dag.

Dette er et vesentlig skritt i fredens og fordragelighetens tjeneste. Derfor var opplevelsen av prosessen ved valgene ved Storlogemøtet 2018 en bekreftelse på at Odd Fellow Ordenen nå har fått en valgprosedyre som er i samsvar med Ordenens verdier. Og det bør slike prosedyrer være i en verdibærende Orden.

Kjell-Henrik Hendrichs

ODD FELLOW ORDENEN I NORGE:

DEN NORSKE STORLOGE:

Stor Sire Morten Buan
storsire@oddfellow.no
Søster Deputert Stor Sire Selle Marie Horntvedt
strdepss@oddfellow.no
Bror Deputert Stor Sire Geir Småvik
brdepss@oddfellow.no
Søster Stor Sekretær Renée B. Backer
strstorsekr@oddfellow.no
Bror Stor Sekretær Jon Erik Holm
brstorsekr@oddfellow.no
Søster Stor Skattmester Vivi S. Uhre
strstorskrm@oddfellow.no
Bror Stor Skattmester Paal Østmoe
brstorskrm@oddfellow.no

KANSELLIET:

Kansellisekretær Helle Aandahl
Sekretær Torill Evjen Solli
Kansellimedarbeider Kjell Bakken
Sentralbord: 22 83 92 40
Odd Fellow Utstyr: 22 83 92 50
Epost: odd.fellow@oddfellow.no

DISTRIKTSLEDELSE REBEKKA DISTRIKTSRÅD:

Distrikt 1 Oslo, Akershus og Kongsvinger
DSS Hanne Marie Bukaasen
Mobil tlf 905 70 887

Distrikt 2 Sør-Rogaland

DSS Bjørn Haarr
Mobil tlf 913 22 503

Distrikt 3 Bergen og Hordaland

DSS Grethe Evelyn Isdahl
Mobil tlf 18 95 605

Distrikt 4 Sunnmøre

DSS Liv Tefre
Mobil tlf 913 50 997

Distrikt 5 Telemark

DSS Britt Margrethe Lund
Mobil tlf 995 67 847

Distrikt 6 Trøndelag

DSS Randi Marie Muri
Mobil tlf 930 51 070

Distrikt 7 Østfold

DSS Astrid Westheim
Mobil tlf 901 76 370

Distrikt 8 Vestfold

DSS Greta Gjerde Christiansen
Mobil tlf 986 95 969

Distrikt 9 Haalogaland

DSS Rut-Guri Langseth Nilsen
Mobil tlf 991 52 830

Distrikt 10 Hedmark og Oppland (unntatt Kongsvinger)

DSS Bjørn Karin Hoel
Mobil tlf 412 33 369

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)

DSS Kirsten Kari Melvik
Mobil tlf 901 60 908

Distrikt 12 Finnmark

DSS Agnes Margarethe Henriksen
Mobil tlf 932 48 609

Distrikt 13 Salten

DSS Anne-Harriet Kvalheim
Mobil tlf 952 06 766

Distrikt 14 Vest-Agder

DSS Selle Marie Horntvedt
Mobil tlf 915 52 780

Distrikt 15 Buskerud og Asker

DSS Asgerd Winge
Mobil tlf 975 26 995

Distrikt 17 Nord-Trøndelag

DSS Astri Kleven Sexe
Mobil tlf 977 17 390

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal

DSS Karin Marie Midthaug
Mobil tlf 913 79 313

Distrikt 19 Nord-Rogaland

DSS Marit Grinde
Mobil tlf 959 21 669

Distrikt 20 Helgeland

DSS Helga Vargdal
Mobil tlf 415 52 710

Distrikt 21 Oslo og omegn

DSS Kari Belgum
Mobil tlf 926 30 126

Distrikt 22 Aust-Agder

DSS Else Margareth Byholt
Mobil tlf 917 08 896

Distrikt 23 Smaalenene

DSS Unni Beate Bergsland
Mobil tlf 995 76 078

Distrikt 24 Lofoten og Vesterålen

DSS Lillian Kristensen
Mobil tlf 951 42 698

DISTRIKTSLEDELSE ODD FELLOW DISTRIKTSRÅD:
Distrikt 1 Oslo

DSS Espen Rud
Mobil tlf 924 05 020

Distrikt 2 Sør-Rogaland

DSS Ove Gloppen
Mobil tlf 917 32 690

Distrikt 3 Bergen og Hordaland

DSS Ove Kahrs Rasmussen
Mobil tlf 909 27 392

Distrikt 4 Sunnmøre

DSS Kristian Haugan
Mobil tlf 996 99 715

Distrikt 5 Telemark

DSS Helge Einar Djupvik
Mobil tlf 957 92 063

Distrikt 6 Trøndelag

DSS Terje Selbo
Mobil tlf 924 03 361

Distrikt 7 Østfold

DSS Jon Erik Holm
Mobil tlf 913 27 564

Distrikt 8 Vestfold

DSS Bjørnar Andreassen
Mobil tlf 932 44 440

Distrikt 9 Haalogaland

DSS Reidar Henningsen
Mobil tlf 958 18 023

Distrikt 10 Hedmark og Oppland (unntatt Kongsvinger)

DSS Johnny Lund
Mobil tlf 906 34 252

Distrikt 11 Troms (unntatt Harstad)

DSS Leif Arne Larsen
Mobil tlf 900 66 262

Distrikt 12 Finnmark

DSS Jon Holien
Mobil tlf 415 50 266

Distrikt 13 Salten

DSS Magne Henry Pettersen
Mobil tlf 456 17 808

Distrikt 14 Vest-Agder

DSS Dag-Runar Pedersen
Mobil tlf 950 77 110

Distrikt 15 Buskerud og Asker

DSS Sverre A. Granheim
Mobil tlf 907 66 537

Distrikt 16 Sogn og Fjordane

DSS Leif Arne Midtbø
Mobil tlf 412 65 449

Distrikt 17 Nord-Trøndelag

DSS Odd Gunnar Nygård
Mobil tlf 909 17 887

Distrikt 18 Nordmøre og Romsdal

DSS Reidar Bjørn Halvorsen
Mobil tlf 911 66 106

Distrikt 19 Nord-Rogaland

DSS Arild Sirevaag
Mobil tlf 977 22 254

Distrikt 20 Helgeland

DSS Jan Olav Mellingen

Mobil tlf 996 96 851

Distrikt 21 Oslo og omegn

DSS Snorre Østlund
Mobil tlf 905 43973

Distrikt 22 Aust-Agder

DSS Åge Munch-Olsen
Mobil tlf 976 97 391

Distrikt 23 Smaalenene

DSS John Egil Haug
Mobil tlf 918 10 186

Distrikt 24 Lofoten og Vesterålen

DSS Torben Magne Knudsen
Mobil tlf 958 52 712

Distrikt 25 Kongsvinger og Romerike

DSS Knut Andreas Østbøll
Mobil tlf 911 76 351

INTERNETT:

www.oddfellow.no

WEBMASTER:

Kjell Bakken Mob.: 905 88 196
webmaster@oddfellow.no

Odd Fellow Museum og Bibliotek:

Omvisning i Museet eller et besøk i Biblioteket avtales med Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann. Mobil: 911 53 714 eller storarkivar@oddfellow.no

NETTAVISEN:
Redaktør:

Erling Nordsjø Mob: 902 05 998
Nettredaktør oddfellow.no

UTENLANDSKE ODD FELLOW ADRESSER:

Hvis du skal reise til utlandet og vil besøke Odd Fellow virksomhet, gå du inn på oddfellow.no. Derfra klikker du deg inn på «Her er vi». Under denne fanen finner du «Grupper/Klubber». Der ligger de utenlandske adressene.

DE TRE
KJEDELEDD
ODD FELLOW ORDENENS MAGASIN • 96. ÅRGANG

2
18

R E D A K S J O N E N

Redaktør:
 Kjell-Henrik Hendrichs
 hendrichs@asker.online.no
 Mob.: 900 34 882

Layout/Foto/Prepress:
 Jon Esben Johnsen
 j-esjohn@online.no
 Mob.: 948 71 810

Redaksjonssekretær:
 Knut Aslak Wickmann
 wickmann@getmail.no
 Mob.: 911 53 714

Annonser og andre henvendelser:
 Torill Evjen Solli
 torill.solli@oddfellow.no
 Tlf.: 22 83 92 40

Opplag: 21 200 • Trykk: UnitedPress Poligrafija corporation, Latvia

B-BLAD

RETURADRESSE:
DE TRE KJEDELEDD
STORTINGSGATEN 28
0161 OSLO

Ettersendes ikke ved varig
adresseendring, men sendes
tilbake til senderen med opp-
lysninger om den nye adressen.

Amor Fati

Ikke som en Cæsar gjorde,
skal du med et sverd bevæbne
deg mot verden, men med ordet;
Amor Fati – elsk din skjebne.

Denne formel skal du fatte
som din sterkeste befrier:
Du har valgt din sti i krattet.
Ikke skjel mot andre stier!

Også smerten er din tjener.
Lammet, sønderknust, elendig
ser du at den gjenforener
deg med det som er nødvendig.

Også fallet, også sviket
hjelper deg som dine venner.
Dine nederlag er rike
gaver, lagt i dine hender.

Engang skal du, tilfredsstillet
av å bli din skjebne verdig
vite: Dette har jeg villet.
Alt som skjer meg skjer rettferdig.

Si da, når din levegledes
grønne skog er gjennomvandret:
Intet vil jeg anderledes.
Intet ønsker jeg forandret.

André Bjerke (1918-1985) norsk dikter og forfatter, og en av de toneangivende humanister fra omkring 1940 til sin død. Han var en fremragende gjendikter av engelsk og tysk poesi og skuespill.